

NOVINY

Volume 2 Issue 105 ⁽²¹⁶⁾

ČTRNÁCTIDENÍK SPOLEČNOSTI SLUŠNÝCH KRAJANŮ

15.X. – 28.X. 2007

PP 255003/04496

MUSÍME SI POMÁHAT

PUBLISHED FROM JULY 1999

Stručné zprávy.

Pondělí 15. října

Putin a Merkelová chtějí společně řešit íránský jaderný program
Čínský prezident Chu Ťin-tchao je pro reformy, ale pod dohledem strany
Topolánek lobboval v New Yorku za zvolení Česka do Rady bezpečnosti OSN
Hybášková kategoricky odmítla schůzku s íránskými poslanci, reprezentanty diktatury
Analogové TV by mohly definitivně skončit 11.11.2011, míní ředitel ČTÚ Dvořák
Kvůli odvolání primáře vypověděli dětsí lékaři z třebičské nemocnice služby
Antimonopolní úřad odmítl námitky Ateliéru HŠH architekti proti Kaplickému
Jiří Holický, za čtyři roky již čtvrtý šéf Lesů ČR, rezignoval
Počasí v Praze: jasno, relativně tepleji
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

New scientist vytiskl článek o chudobě, ve kterém se dovídáme, kolik lidí žije v chudobě, protože má na útratu méně než jeden americká dolar denně. Tak jsem si hned zavzpomínal na doby stranického Československa, kdy za 1 dolar bylo 36 korun a za těch 36 korun, čili JEDEN dolar jsme se v té době najedli víc než se teď najíme v Sydney za 40 dolarů. Guláš stál 7,50 a pivo 1,40 Kč, celý 2kilový bochník šumavanu byl za 3,20 a čtvrtka másla za 8.50. Jen pro zajímavost; dnes stojí čtvrtka másla v Česku zrovna náhodou také 36 korun!
Tak si myslíme, že nevádí jestli máme v té či oné zemi dolar nebo 100 dolarů denně na jídlo, ale KOLIK a CO za to koupíme. Takže opět nám někdo mate hlavu.

Fotografie dole je z oslavy 28.X. v Sokole

Musíme si pomáhat.

Diplomat Karel Pažourek

Jana Klusáková

Hezký den a hezký poslech Českého rozhlasu 1 - Radiožurnálu. U pravidelného nedělního vysílání pořadu Host Radiožrunálu vás vítá Jana Klusáková. A ve studiu vítám také našeho dnešního hosta Karla Pažourka. Karel Pažourek je kariérní diplomat navzdory tomu, že se narodil v roce 1963 v chudé brněnské rodině pracující inteligence nebo naopak díky tomu.

Host (Karel Pažourek): Já nevím. Dobrý den.

Moderátor (Jana Klusáková): Čím jste chtěl být jako 6letý? Vzpomenete si?

Host (Karel Pažourek): Myslím, že učitelem, protože oba rodiče byli učiteli.

Moderátor (Jana Klusáková): A když vám bylo 16?

Host (Karel Pažourek): To jsem chtěl studovat na vysoké škole, myslím, že to byla geografie a čeština, pak jsem si to rozmyslel.

Moderátor (Jana Klusáková): Vzpomenete si, kdy jste viděl prvního živého diplomata?

Host (Karel Pažourek): Vzpomenu si. Když mě bylo 17 let, tak jsem z naší střední školy byl vybrán na zájezd na olympiádu do Moskvy a šli jsme se ukázat generálnímu konzulovi sovětského svazu v Brně. Tak to jsem viděl prvního diplomata.

Moderátor (Jana Klusáková): Vy jste, pane Pažourku, studoval dopravu a urbanizmus na vysokém učení technickém v Brně. Je vám to k užítku při vaší diplomatické profesi?

Host (Karel Pažourek): Kupodivu je, protože technické myšlení, si myslím, že je užitečná věc, že si člověk dobře uspořádá myšlenky a že ta logika není určitě k zahození. Vědomí toho, že materiál klade odpor například, když se opřete o nějakou desku, tak že ta deska vytváří reakci na vaši akci. Tak to je určitě taky důležitý, protože my máme také akce a reakce a také nějací naši oponenti kladou odpor, když s nimi jednáme.

Moderátor (Jana Klusáková): V roce 1996 jste absolvoval diplomatickou akademii ve Vídni. Čemu vás tam učili?

Host (Karel Pažourek): Mezinárodní právu, diplomatickému protokolu, dějinám diplomacie, učili nás tam dějinám Rakouska, což také nebylo nezajímavé a spouště dalších předmětů, které, musím říct, mně byly velice k užítku v dalším profesním působení.

Moderátor (Jana Klusáková): Učí se tam také takové praktické předměty jako třeba stolování?

Host (Karel Pažourek): Také jsme měli přednášku, kdy bývalý velvyslanec se svojí manželkou nám ukazovali, kde se klade jaký přístroj a vysvětlovali nám, že si musíme přístroje spočítat, protože téměř vždycky nějaký host něco ukradne.

Moderátor (Jana Klusáková): Uchazečí o diplomatickou profesi se stále ještě jezdí školit do Vídně nebo už máme potřebnou školu doma?

Host (Karel Pažourek): Česká republika založila diplomatickou akademii před několika lety. Působí při Ministerstvu zahraničních věcí. Nicméně stále ještě naši adepti na diplomacii se jezdí školit jinam, protože život je pestrý, je hodně možností, takže někteří jezdí do Vídně, někteří jezdí do Limy například, někteří jezdí do

Kalifornie.

Moderátor (Jana Klusáková): Do Limy? Lima - Peru?

Host (Karel Pažourek): Ano.

Moderátor (Jana Klusáková): Poznal jste zblízka několik českých ministrů zahraničních věcí, pane Pažourku. Za Želence jste byl ministrovým tajemníkem, za Jaroslava Šedivého a Kavana jste postoupil do funkce ředitele kabinetu ministra a od roku 1998 jste byl generálním konzulem České republiky v indickém velkoměstě Bombaji. Co se vám v Indii povedlo, neboli jak se říká, jakou jste tam zanechal stopu?

Host (Karel Pažourek): Ono to bylo první působení v zahraničí, což je vždycky obtížné. Já jsem se snažil trochu nechat stopu o České republice jako o samostatné vyspělé zemi a měl jsem štěstí, že jsem byl u toho, když se tam zakládala továrna Škody Auto na osobní automobily, která až nečekaně úspěšně se v Indii uchytila. Takže teďka když jedete po Bombaji, tak tam skutečně nemáte problém potkat na ulici Škodovku, Octavii nebo Fabii nebo dokonce i Superba, což je tedy, myslím, moc hezké a jsem za to moc rád.

Moderátor (Jana Klusáková): Samoa, Šalamounovy ostrovy, Tonga, Vanuata, Fidži - jestlipak víte, vážení posluchači, o čem je řeč? Pro všechna tato území a ještě také pro Austrálii a Nový Zéland je akreditován český zastupitelský úřad se sídlem v Canbeře. Velvyslancem je zde právě náš host Karel Pažourek. Odkdy?

Host (Karel Pažourek): Já jsem velvyslancem v Austrálii od srpna 2004 a v těch dalších zemích to bylo o něco později. Musím říct, že ne ve všech zemích jsem velvyslancem, protože tam buď čekám na předání pověřovacích listin nebo dokonce v případě Tongy dosud nemáme navázány diplomatické vztahy. Takže tam ještě máme nějaký domácí úkol před sebou. Moderátor (Jana Klusáková): A toto všechno musíte objížďet?

Host (Karel Pažourek): S těmito zeměmi nemáme příliš časté vztahy, ale je pravda, že tam minimálně jednou velvyslanectví jede předat pověřovací listiny a že vždycky je nějaká agenda, která je dobrá projednat - například podpora těchto zemí pro Českou republiku do Rady bezpečnosti, kam kandidujeme na období 2008 - 2009. Čili to je jeden z těch bodů, který se s nimi dá projednávat nebo česká rozvojová pomoc v této oblasti. To je, myslím, taky nosné téma.

Moderátor (Jana Klusáková): Po Indii jste chtěl odjet do Austrálie nebo se vás Ministerstvo zahraničí neptá a prostě vás tam pošle?

Host (Karel Pažourek): Systém je takový, že diplomaté se hlásí do výběrových řízení. Na nižší diplomatické funkce a na velvyslance, o tom rozhoduje vláda na návrh ministra zahraničních věcí a ministru zahraničních věcí navrhuje

kandidáty personální rada ministerstva. Čili tam je takovýto systém a samozřejmě velvyslanec potom jmenuje prezident republiky na návrh vlády.

Moderátor (Jana Klusáková): Ano a vy jste do té Austrálie chtěl?

Host (Karel Pažourek): Já jsem do Austrálie chtěl.

Moderátor (Jana Klusáková): Tím hostem je Karel Pažourek, velvyslanec České republiky v Austrálii a na Novém Zélandě. Máme po volbách. V Černínském paláci na pražských Hradčanech se, jak se říká, hejbou škatulata. Přichází nový ministr. Co to znamená pro náš diplomatický sbor a pro vás osobně, pana Pažourku?

Host (Karel Pažourek): Já mám pocit, že se osvědčilo v České republice, že změny v politické situaci se neodrážejí na postavení diplomatické služby, že ta je skutečně samostatnou entitou profesionální a nepamatuju si, že by příchod některého z předchozích ministrů znamenal nějaký zásadní zlom do fungování diplomacie, která funguje podle svých pravidel a prostě profesně tak, jak má fungovat. Takže nečekám, že se tomu stane ani teď.

Moderátor (Jana Klusáková): Dovolte, abychom připomněla smutný příběh. Nedávno bohužel zemřela Jaroslava Moserová. Byla vaší předchůdkyní, byla velvyslankyně v Austrálii a na Novém Zélandě. Byla to zdatná velvyslankyně a když přicházel nový ministr zahraničí, když přicházel po Jiřím Dienstbierovi Jozef Zieleniec, tak musela uprostřed své mise odjet.

Host (Karel Pažourek): Já ten příběh neznám, takže nemůžu to komentovat. Je fakt, že na paní Moserovou si vzpomínají v Austrálii stále v dobrém a když umřela, tak to tam vyvolalo veliký ohlas a dočkala se několika pěkných článků v novinách.

Moderátor (Jana Klusáková): Ano. Já tohleto, co jsem teď řekla, nemám vyčteno, mám to přímo od Jaroslavy Moserové. Ještě nedávno jste byl, pane Pažourku, nestraník. To stále platí?

Host (Karel Pažourek): Samozřejmě.

Moderátor (Jana Klusáková): Je to pro diplomata výhodné nebýt členem žádné politické strany?

Host (Karel Pažourek): Myslím, že je dobré být nestranným, protože sloužíte státu bez ohledu na to, která strana tomu státu zrovna vládne. Takže rozhodně vás to trochu osvobozuje, ale nevím, jestli je to výhodné. To skutečně takto neposuzují.

Moderátor (Jana Klusáková): K volbám chodíte?

Host (Karel Pažourek): Samozřejmě.

Moderátor (Jana Klusáková): Prozradíte, koho jste volil?

Host (Karel Pažourek): Ne.

Moderátor (Jana Klusáková): Platí u nás teď už velvyslancem jednou - velvyslancem navždy?

Dokončení na straně druhé, račte otočiti list.

Úterý 16. října

Čína chce, aby Bush zrušil schůzku s dalajlámou
ČR se vzdala kandidatury do Rady bezpečnosti OSN
Putin přiletěl do Íránu, prý jednat i o íránském jaderném programu
Bém definitivně zamítl umístění Národní knihovny na Letné, nabízí Strahov
ČSSD chce kvůli záměně dětí v třebíčské nemocnici odchod náměstka hejtmana
Učitelé protestovali před Sněmovnou proti rozpočtu, chtějí další 3 miliardy
Začal proces s bývalou prokurátorkou Brožovou-Polednovou
Podle STEMu by ČSSD volilo 30,5% lidí, ODS 25,9 %

Středa 17. října

USA odmítly ruský návrh na zastavení jednání o protiraketové základně
Přes protesty Číny udělil americký Kongres dalajlamovi Zlatou medaili
Architekti, umělci, historikové i pedagogové sepsali petici na podporu knihovny
Podíl na neúspěchu v RB OSN má podle Schwarzenberga současná i bývalá vláda
Horní Jiřetín a Černice nemohou mít jistotu, že je nikdy nezasáhne těžba uhlí, řekl Klaus
ČSSD rozpočet nepodpoří, vede prý k inflaci, zadlužování země a dalším daním
Poslanci odmítli výzvu rakouských politiků k dialogu o Benešových dekretch

Čtvrtek 18. října

Začal summit EU, má rozhodnout o podobě unijní smlouvy
Rusko odpálilo cvičnou mezikontinentální balistickou raketu
Topol
Někteří poslanci ODS jsou proti zmrazení výstavby jaderných bloků
Z BIS skutečně unikly tajné ekonomické informace, potvrdil ředitel Lang
Kováčik zpochybnil tvrzení Topolánka, že na knihovnu nejsou v rozpočtu peníze
Bém prý chce knihovnu, ale jinde než na Letné; co chce na Letné, nesdělil
Klaus podepsal novelu trestající přechovávání dětské pornografie
Žalobce žádá pro prokurátorku Brožovou-Polednovou pět let

Pátek 19. října

Země Evropské unie se dohodly na nové ústavní smlouvě
V Pákistánu bylo zabito při atentátu na Bhuttovou přes 130 lidí
Langer oznámil, že policie není v dobrém stavu - prý už dlouhodobě
Změnu pozemku pro Národní knihovnu iniciovala podle vedení NK Praha
Starostové chtějí, aby Bém dodržel slib a vyhlásil referendum o olympiádě
ČSSD chce v pondělí podat ústavní stížnost proti reformě veřejných financí
O radaru se nejedná demokraticky, říkají studenti a žádají referendum
Volby by vyhrála ČSSD s 36% oproti ODS s 30%, tvrdí CVVM

Víkend 20. – 21. října

V Polsku proběhly v neděli předčasné parlamentní volby
V Amsterdamu dochází k etnickým nepokojům, v ulicích hoří auta
Většina Pražanů nesouhlasí s Bémovým postojem ke knihovně, uvádí STEM
Ministr Pospíšil požádal Veseckou, aby zjistila, jak unikly informace v kauze Čunek
Podle Topolánka patří události kolem BIS ke kampani související s její reformou
ČSSD hodlá sněmovně navrhnout, aby snížená sazba DPH zůstala na 5%

Stavba knihovny přijde podle ředitele Ježka nejméně na tři miliardy korun
Na Příbramsku proběhla mezinárodní konference odpůrců radaru

Pondělí 22. října

Gates v Kyjevě kritizoval NATO za neplnění závazků v Afghánistánu
Paroubek burcuje proti reformě, ačkoliv přiznal, že skoro nikoho nepoškodí
Vláda schválila tzv. zelené karty cizincům vybraných profesí ze zemí mimo EU
Vláda schválila tzv. zelené karty cizincům vybraných profesí ze zemí mimo EU
Klaus zastává stanovisko pražských politiků ODS, kteří odmítají stavbu knihovny
SOS si stěžuje kvůli odložení trestního oznámení na Transparency International
Soud rozhodl, že Harrach nezíská rozsáhlé pozemky na Královéhradecku
Paroubek se začal smířovat s tím, že Klaus bude na Hradě nadále sedět

Úterý 23. října

Gates potvrdil záměr USA zapojit Rusko do budování protiraketového systému
Sněmovna přes odpor opozice schválila základní parametry státního rozpočtu
Julínek prý nemocnice rušit nebude, chystá ale jejich sjednocování do větších celků
Jedna židovská organizace svolává sportovce a vojáky na pomoc proti neonacistům
Lužný bude dál usilovat o funkci ministra školství, ačkoliv si ho Topolánek nepřeje
Elektronizace justice by měla být podle ministra Pospíšila hotova do roku 2010
Někdejší pohraničníci dostali za zavlčení emigranta do ČSSR

NOVINY - Stručné Zprávy – sestavené panem Ondřejem Astonem Neffem

podmínku
Češi by v referendu podpořili uspořádání olympiády, tvrdí STEM
Středa 24. října

Velká Británie je připravena na nové sankce proti Teheránu, řekl Brown
Podle Bushe je třeba realizovat protiraketový deštník bez ohledu na Rusko
Kubice a tři jeho náměstci z ÚOOZ požádali o propuštění ze služeb policie
Znepokojený Klaus vyzval úřady k zákazu pochodu neonacistů židovskou čtvrtí
ČSSD ve Sněmovně neprosadila návrh, aby stát platil výživné za rodiče-neplatiče
Zaorálek začal tvrdit, že Gatesova nabídka Rusku ohrožuje českou suverenitu
Poslanec Sehoř stáhl návrh na měření rychlosti soukromými firmami
Podle STEMu už Bém není nejoblíbenějším politikem

Čtvrtek 25. října

Spojené státy oznámily nové, rozsáhlé sankce proti Íránu
Bahamský soud rozhodl, že Kožený nemůže být vydán do USA
Topolánek popřel, že by USA a ČR nabízely Rusům přístup k datům z radaru
Poslanecký klub zelených jednomyslně nedoporučuje Lužného na funkci ministra
Nová knihovna se příští rok stavět nebude, nejsou na ni peníze, řekl Topolánek a Bém znovu otočil a nyní připouští, že knihovna by mohla být i na Letné
ČNB zvýšila odhad růstu inflace na příští rok, a to až na 5,8 procenta
Ve věku 78 let zemřel skladatel a hudební pedagog Petr Eben

Pátek 26. října

Ruský generál opět vyhrožoval schopností Ruska prolomit protiraketový štít
Na Slovensku byl prosazen zákon, podle kterého se Hlinka zasloužil o stát
Poslanecká sněmovna odmítla oba zákony o referendu navržené KSČM a ČSSD
Magistrátní úředníci tvrdí, že svolavatel pochodu židovskou čtvrtí právně neexistuje
ČSSD kritizuje vládu, že nechce snížit emise skleníkových plynů o 50% do roku 2050
Novela zákoníku práce nebude obsahovat prodloužení řádné pracovní doby lékařů
Klaus a vojáci pojmenovali dva vojenské airbusy po válečných veteránech
Ze soboty na neděli dojde ke změně letního času na zimní
Počasí v Praze: zataženo, pochmurno

Víkend 27. října – 28. října

Způsob výroby biopaliv způsobí podle experta OSN celosvětové rozsáhlé škody
V odpověď na neustálé raketové útoky omezil Izrael radikálně dodávky paliva do Gazy
Lidé si připomněli vznik samostatného Československa, Klaus udělil státní vyznamenání
Langer začal svádet masivní odchod policistů z ÚOOZ na jejich nízkou vzdělanost
Mluvčí ÚOOZ Kosinová Langrovo tvrzení promptně odmítla a vše velvyslancem na krátké časové období nebo jste jím celý život podle toho, jestli se osvědčíte a jestli vám ta profese sedí. Ona není jednoduchá, ono to je někdy těžké být daleko od domova a myslím si, že spousta lidí, kteří závidí diplomatům, tak si neuvědomují všechny ty souvislosti a všechny ty těžkosti, které ta profese přináší.
Moderátor (Jana Klusáková): Proč jste přijel teď začátkem léta do Prahy?
Host (Karel Pažourek): Já jsem tu na dovolené. Jednou za rok nám stát zaplatí dovolenou v České republice.

dokončení z první strany :

Host (Karel Pažourek): Já myslím, že to je povolání jako každé jiné, že člověk si volí profesi podle toho, jaké má schopnosti a jaké má zájmy a stejně tak ta profese si volí jeho. Takže můžete být velvyslancem na krátké časové období nebo jste jím celý život podle toho, jestli se osvědčíte a jestli vám ta profese sedí. Ona není jednoduchá, ono to je někdy těžké být daleko od domova a myslím si, že spousta lidí, kteří závidí diplomatům, tak si neuvědomují všechny ty souvislosti a všechny ty těžkosti, které ta profese přináší.
Moderátor (Jana Klusáková): Proč jste přijel teď začátkem léta do Prahy?
Host (Karel Pažourek): Já jsem tu na dovolené. Jednou za rok nám stát zaplatí dovolenou v České republice.

Moderátor (Jana Klusáková): Nastal čas prázdnin a dovolených. Copak to znamená pro české občany, kteří cestují lán světa až do Austrálie? Musí před cestou hodně úřadovat?
Host (Karel Pažourek): Teď se nám povedlo velké zjednodušení vízové procedury pro české žadatele o australské vízum. Dostali jsme téměř na úroveň žadatelů ze Spojených států. Ten rozdíl je pouze 70 dolarů vízového poplatku, které my tu máme dražší a několik stránek vízového formuláře, o který to máme delší. Jinak na rozdíl od situace, která platí ještě dnes, tak za měsíc zhruba už českou žádost bude posuzovat pouze automat - počítač a vízum bude udělováno v zásadě autentičky po porovnání se seznamy nežádoucích osob, jak jsem to pochopil. Takže vízum, které trvá do dneška 5 týdnů a ke kterému je potřeba doložit spoustu potvrzení a dokumentů, jako jsou bankovní výpisy a potvrzení o zaměstnání a daňová přiznání a zdravotní pojištění, tak toto všechno odpadá a z těch 5 týdnů průměrných k vyřízení žádosti se stane pouhých 5 minut.

Moderátor (Jana Klusáková): A to bude odkdy?
Host (Karel Pažourek): To by mělo být během několika málo týdnů. Počítá, že určitě už v srpnu.
Moderátor (Jana Klusáková): A kde se bude o tohle kouzelné vízum žádat?
Host (Karel Pažourek): To kouzelné vízum žadatelé obdrží buď prostřednictvím internetu, když se přihlásí na internetov stránku australského Ministerstva zahraničí, což je www.immi.gov.au, což je stránka australského Ministerstva imigrace a nebo prostřednictvím několika českých cestovních kanceláří, které operují v tomto regionu nebo se zabývají například nákupem letenek do tohoto regionu. Takže buď žadatel vyplní vízum přes internet a zaplatí přes internet svojí platební kartou ten vízový poplatek a nebo o toto požádá cestovní kancelář, která to za něho provede.
Moderátor (Jana Klusáková): Výlet do Austrálie není žádná levná záležitost. Jezdí tam hodně Čechů jen tak se podívat?
Host (Karel Pažourek): Jezdí tam hodně Čechů. Když to porovnáám například s Polskem, tak je tam víc Čechů než Poláků, ačkoliv Poláků je čtyřikrát tolik než Čechů. V loňském roce Austrálii navštívilo, tuším, čtyři až pět tisíce turistů a zhruba 2000 studentů, kteří tam jezdí studovat angličtinu případně jiné předměty.
Moderátor (Jana Klusáková): Další novinka - Nový Zéland a pracovní dovolená pro žadatele z České republiky. Co k tomu, pane velvyslanče, řeknete?
Host (Karel Pažourek): Program pracovní dovolené je výsledkem dohody mezi Českou republikou a Novým Zélandem, která platí už 2 roky a v jejímž rámci může až 1000 mladých českých lidí mezi 18 a 30 lety navštívit Nový Zéland, pobývat tam až 12 měsíců a pracovat tam až 12 měsíců. Jsou tam omezení kromě věku například to, že u jednoho zaměstnavatele nemůže ten člověk strávit déle než 3 měsíce. Takž jde o jakéhosi krajánka, který má chodit od jednoho zaměstnání k druhému. Nový Zéland o tento program velmi stojí, zvýšil nám nedávno kvótu pro naše lidi a tato kvóta nebyla vyčerpána. Takže apeluji na všechny cestovatele, kteří hodlají využít bezvízového styku s Novým Zélandem, aby si rozmysleli, pokud tam náhodou chtějí pracovat a požádali si o toto vízum pracovní dovolené na novozélandské ambasádě v Londýně, protože toto vízum je velmi dostupné.
Moderátor (Jana Klusáková): A musí vám být od 18 do 30 let, takže 31letí už mají smůlu. A copak tam tihle lidé nejčastěji dělají?
Host (Karel Pažourek): Sbírají ovoce, víno, pracují v pohostinství, v restauracích, v hotelích a nebo v profesích, ve kterých jsou kvalifikováni. Tam je velká poptávka podobně jako v Austrálii po kvalifikované pracovní síle, takže.
Moderátor (Jana Klusáková): Například?
Host (Karel Pažourek): Elektrikáři, instalatěři, automechanici, počítačová odborníci, kuchaři.
Moderátor (Jana Klusáková): A holky? Vy jste jmenoval takové mužské profese.
Host (Karel Pažourek): Já jsem se nad tím tak nezamýšlel, ale tam se najde jistě uplatnění.
Moderátor (Jana Klusáková): Zdravotní sestry třeba by se uplatnily?
Host (Karel Pažourek): Samozřejmě zdravotní sestry se také uplatní.
Moderátor (Jana Klusáková): Ano. Vydělají si nějakou korunu, to jest nějaký australský dolar?
Host (Karel Pažourek): Na Novém Zélandě si vydělají novozélandský dolar, v Austrálii tento program bohužel ještě nemáme sjednán. Jednáme o tom, ale ta jednání ještě nějakou dobu potrvají. Samozřejmě se o to snažíme.
Moderátor (Jana Klusáková): Jedním z úkolů našich zastupitelských úřadů je podpora českého exportu. Týká se to i tak vzdáleného kontinentu, jakým je Austrálie?
Host (Karel Pažourek): Ano. Česká republika je tradičně exportérem na velké vzdálenosti, takže i zde se snažíme. Ten export není příliš velký, je to skutečně několik málo stovek milionů dolarů ročně, ale potenciál tam velký je, protože přepravit kontejner na takovou vzdálenost není o tolik dražší než přepravit ho někde po Černém moři. Takže možnosti tu jsou.
Moderátor (Jana Klusáková): O jaké naše zboží mají v Austrálii zájem?
Host (Karel Pažourek): V současné době v Austrálii mají úspěch české dopravní stroje, strojírenská zařízení, české sklo, zkoušíme tam nebo výrobci zkouší české pivo. Takže potenciál tam je. Také se tam nedávno prodalo několik letadel - ultralightových letadel a je tu zcela možné, že se povede kontrakt na vývoz lokomotiv například. Čili tradičně dopravní stroje, dopravní zařízení. V tom je Česká republika silná. Bohužel se tam zatím nevyváží česká auta na rozdíl od Nového Zélandu.
Moderátor (Jana Klusáková): Za minulého režimu mnoho našich občanů, mluví se až o 30 000, skončilo v Austrálii a na Novém Zélandu. Možná proto, že dál už to nešlo. Co o nich víte? Obracejí se na naše velvyslanectví v Canbere a pokud ano, z jakých důvodů především?
Host (Karel Pažourek): Je tomu skutečně tak, že někteří z nich jsou tam proto, že už to dál nešlo. Ti, kteří utíkali v 50. letech, tak mnozí z nich utíkali před atomovou bombou a říkali si, že přece jenom tam ten jaderný oblak nedoletí a někteří z jiných podobných důvodů. Většinou jsou ti občané ve velmi dobrém vztahu k České republice. V poslední době se ten vztah ještě posílil, protože s naším členstvím v Evropské unii začíná být český pas zajímavý i pro jejich děti, protože má větší hodnoty než australský pas v Evropské unii. Takže o to více se k nám hlásí, ale musím říct, že to je ten vztah k domovině vřelý. Krajani se tam sdružují, v každém větším městě jsou krajanské kluby. Vychází tam asi 15 periodik - měsíčníků a v každém velkém městě je v provozu krajanské vysílání v češtině s českými písničkami.
Moderátor (Jana Klusáková): A na závěr poněkud nediplomatická otázka. Stalo se vám jako diplomatovi a zástupci naší země, že jste se musel za Českou republiku stýdět?
Host (Karel Pažourek): Já jsem se stýděl za Československou socialistickou republiku a pro ten stát bych nikdy nechtěl pracovat jako diplomat, ale ze Českou republiku se nestydím. To jsem hrdý, že pro ni můžu pracovat.
Moderátor (Jana Klusáková): Dnes jsme vám představili Karla Pažourka, velvyslance České republiky v Austrálii a na Novém Zélandě.

Nie som anarchistom, mám len hrubý hlas a všade ma počuť

SSúčasťou prestížnej Národnej ceny za dizajn je aj zvláštna cena ministra kultúry SR za celoživotné dielo, ktorú získal profesor L'UBOMÍR LONGAUER (1948), neprehliadnuteľná postava slovenského grafického dizajnu.

Stali ste sa takpovediac klasikom. Bude sa vám to lepšie pamätať, keďže v tomto období sa udeľujú aj Nobelove ceny?

„Nebolo by zlé tieto ceny skoordinať, hádam aj nejaký spoločný projektík do Bruselu poslať a združiť financie. Je obdobie projektov. Nobelisti by vedeli lepšie zalobovať a v Bruseli dáke euro prihodia.“

Nevyzeráte, že teraz budete bilancovať, stále niečo robíte.

„Nevyzerám, ale bilancujem. Veď história je bilancia. História som sa začal zaoberať v súvislosti s učením, aby som mojím žiakom ukázal, že aj pred nimi tu niekto niečo v grafickom dizajne urobil. Slovenská história tu je, len je nespracovaná a nie je o nej povedomie. Urobil som na túto tému sedem výstav, z toho štyri retrospektívne. Na jedného to bolo priveľa práce.“

Vždy ste boli známy svojím neskrývaným antipapalášskym postojom. Aké je dostávať cenu udeľovanú ministrom kultúry?

„Nie som anarchistom, ktorý verí v odumretie štátu, mám len hrubý hlas a všade ma počuť. Demokraciu považujem za techniku prijímania dôležitých rozhodnutí. Akí sme my, taká je demokracia. Moja mama je hlboko veriaca osoba, a vždy keď niečo zafrlmo na našich kňazov, odpovie: Máme takých kňazov, akých si zaslúžime, málo sa za nich modlíme.“

Platí to teda aj na našich ministrov kultúry?

„Asi sme sa za nich málo modlili. Ja som si napríklad s pánom ministrom Tóthom, ktorý bol rýdži pravičiar, hlboko neporozumel. S pánom ministrom Chmelom som sa pekne porozprával, rozumeli sme si, ale v naliehavej veci, ktorú som od neho žiadal vyriešiť, nepohol prstom. Verím v zmysel demokratických legálnych prostriedkov na zmeny. Pozitívne zmeny sú pomalé, ich výsledky sú vidieť až po čase a zdá sa, že prišli samy. Nie je to tak, ale ťažko sa to dokazuje.“

Ale ako to bolo s tou cenou?

„Nuž prijal som ju, lebo peniaze za to nie sú. Ale je fakt, že neviem, ako by sme mohli bez pomoci štátnej podpory založiť umelecko-priemyselné múzeum. A to je prepotrebné.“

Boli ste jedným z mužov novembra '89, minister kultúry je nominantom strany, ktorej predseda si nevšimol zmenu režimu.

„Stále tlačíte rozhovor do politiky. Ale dobre. Pán Fico, pokiaľ ma pamäť neklame, odcestoval do USA a tvrdí, že zmenu si nevšimol. Myslím si však, že si ju všimol, lebo neodcestoval do Moskvy, to je predsa podstatný rozdiel. Ja už som raz taký - všetko robím naopak. Do roku 1990 som bol výtvarník na voľnej nohe, potom som sa prihlásil na konkurz na VŠVU a zamestnal sa ako učiteľ. Ale keď sme

už pri politike, bolo by zaujímavé zistiť, koľko súčasných slovenských veľkopodnikateľov bolo členmi komunistickej strany. Na začiatku 90. rokov som mal pocit, že všetko funkcionárstvo Socialistického zväzu mladých prešlo do reklamných agentúr.“

Pri zostavovaní budúcoročného rozpočtu bola kapitola ministerstva kultúry taká malá, že sa jej médiá ani nevenovali. Potrebujeme ministerstvo kultúry?

„Slovenská kultúra môže prežiť aj bez štátnych dotácií. Je len otázne ako. Ľudia v Altamíre nemali dotácie, ale mali kultúru. Máme však aj povinnosti pri správe kultúrneho dedičstva. Nie je dôležité, či tieto peniaze rozdeľuje ministerstvo, grantová inštitúcia, alebo mecenáš. Pri vzniku masovej zábavnej popkultúry je trh rozhodujúci. Delenie v kultúre je neostré, lebo je živá. Jedno splýva s druhým a prelína sa.“

Ako je to s dizajnom?

„Dizajn je záležitosť masová a obchodná, aj zlý dizajn môže dobre predávať, gýč je vždy komerčne úspešnejší. Je to aj záležitosť istej morálky, bez ktorej kultúra veľa stráca. Dizajn tiež treba kultivovať a na tieto aktivity treba peniaze. Ostatne, dotačné štátne peniaze na dizajn sú v porovnaní s voľným výtvarným umením veľmi malé a tie sú zase smiešne v porovnaní s peniazmi vydávanými napríklad na divadlo. Aj divadlo živí nejakých výtvarníkov, my sa nemôžeme z kultúry vydeľovať, je to len otázka proporcií.“

Dlho sa venujete pedagogickej práci. Po odchode z bratislavskej VŠVU, kde ste pôsobili od roku 1990 a zakladali Katedru grafického dizajnu, ste zakotvili v Nitre. Prečo?

„Nehodí sa, aby som pri tejto príležitosti pretriasal túto vec na verejnosti. Neodišiel som náhle, moje rozhodnutie bolo síce vyvolané konkrétnou situáciou, ale ja už som bol rozhodnutý, že pri prvej takej situácii, ktorá príde, odídem. Stalo sa. V Nitre na Katedre výtvarnej tvorby a výchovy Pedagogickej fakulty UKF ostali bez profesora, ktorý bol garantom. Karol Baron tragicky zahynul v Paríži. Spomenuli si na mňa a zavolali ma. Učím svoj povinný úväzok a venujem sa hlavne historickému výskumu. Som za to UKF vďačný.“

Myslím, že vaša pedagogická práca mala veľký zmysel. Alebo zostali nejaké trpké pocity?

„Ostali, som už raz taký, že si veľa pamätám. Dôležité veci zabudnem a poníženia si pamätám. Na tých vzťahových jazvách je ešte tenká koža.“

V Bratislave nedávno zúril aj boj o založenie umelecko–priemyselného múzea. Dalo sa to pochopiť aj tak, že úžitkoví umelci bojovali s voľnými umelcami, ktorí zase chceli za tie isté peniaze rozbehnúť Kunsthalle. V pozadí všetkého bola lukratívna nehnuteľnosť v centre Bratislavy. Alebo nie?

„Zorientovať sa vo vzťahovej a záujmovej džungli v boji o Dom umenia neviem. A niet tu na to ani miesta. To, že išlo aj o túto nehnuteľnosť, je pravdepodobné, ale dokázať to neviem. Že tam boli záujmy rôznych skupín, najmä teoretikov, viem určiť, lebo som sa s nimi na ministerstve kultúry stretol. Bolo nás na tých rokovaníach veľmi málo výtvarníkov. Videl som u týchto ľudí veľkú túžbu po inštitucionálnej moci, ale nie ochotu o veci diskutovať, nám výtvarníkom nechceli ani len udeliť slovo.“

Myslíte si, že grafický dizajnér by mal byť už vo svojej podstate bojovníkom za niečo?

„Nemyslím. Som výtvarník, vždy som sa cítil byť výtvarníkom, občas napríklad píšem aj poéziu, robím si grafiky, objekty, o všeličom uvažujem. Nemám rád veľké a prázdne slová, a slovo umelec sa medzi ne, bohužiaľ, dostalo. Čo je umením, a čo ním nie je, stratilo akosi význam. Najskôr sa treba opýtať Mojsejovcov, čo to je. Tí predsa určujú mienkotvornú úroveň.“

Odborná verejnosť zaregistrovala váš odklon od praktického grafického dizajnu k výskumu jeho slovenskej histórie.

„Nahováral som na to všelikoho z teoretikov, ale veľmi sa k činu nemali, tak som sa do toho pustil sám. Nie je to výskum z kníh. Hľadám, kde sa dá, stopy výtvarnej práce slovenských typografov, úžitkových grafikov, grafických dizajnérov, maliarov, ktorí si do tejto oblasti odskočili. Zaujíma ma napríklad aj tvorba voľných umelcov, ktorí používali ako vyjadrovací prostriedok písmo. Všetko, čo je zaujímavé, stojí za zachovanie. A za to stoja aj pokleslé formy týchto prejavov, veď je to čosi ako národopis mestského vizuálneho folklóru.“

Aký mali vaše retrospektívne výstavy ohlas?

„Dobrý, niekedy až nadšený, uznania per huba sa mi dostalo dosť. Horšie to bolo s odborným ohlasom. Dával som rozhovory, písal články, ale všetko sa to dialo len na môj popud, iný nebol. Pre kultúru akéhokoľvek druhu je

životne dôležitá propagácia v televízii. Štát dal na tieto aktivity peniaze, ich efektivita sa dramaticky znižuje bez propagácie vo verejnoprávnej televízii. Nebola nijaká, nebola ochota.“

Vyzerá to, ako keby ste sa snažili dohnať to, čo vás vždy bavilo, ale nemali ste na to nikdy čas.

„Áno. Aj keď sa púšťam do nejakej svojej voľnej tvorby, musím sa vrátiť tam, kde som prestal pred prerušením. Od detstva som chcel byť maliarom alebo archeológom. Za našich čias ešte nikto nechcel byť dizajnérom ani reklamným mágom. V poslednom čase som žil druhý život v prvej polovici 20. storočia. Všeličomu som porozumel a ujasnil si súvislosti. Viedm si digitálny archív, ktorý má už tisíce položiek. Dúfam, že sa o svoje poznatky a postrehy ešte stihnem podeliť s tými, čo o to budú mať záujem.“

Chystáte nejakú výstavu aj sebe?

„Áno, k šesťdesiatke. Bude ich niekoľko v menších priestoroch na rôznych miestach Slovenska.“

Martin Šútovec (Autor je Shooty)

Foto: SME – PETER ŽÁKOVIC

Komisia sa dohodla na zrušení priestupkovej imunity poslancov

Štála komisia pre Ústavu SR a rokovací poriadok Národnej rady SR (NR SR) dnes dospela k väčšinovému záveru, že priestupkovú poslaneckú imunitu treba zrušiť. Návrhom na krátku novelizáciu Ústavy SR s týmto obsahom by sa mal parlament zaoberať na novembrovej schôdzi. O záveroch rokovania komisie informoval na tlačovej besede predseda parlamentu Pavol Paška.

Paška povedal, že imunitu ako celok vrátane výrokovkej považuje za anachronizmus, rešpektuje však odborné a politické názory. Komisia by sa mala zísť opäť 5. novembra a definitívne sa dohodnúť na texte návrhu, ktorý vzápätí predloží na rokovanie novembrovej parlamentnej schôdze. „Pôjde o zrušenie poslaneckej imunity v rozsahu priestupkov s tým, že bude treba vykonať niekoľko odkazov v príslušných právnych normách tak, aby priestupkové konanie, ktoré bude uplatniteľné voči poslancom, sudcom, prokurátorom, nemohlo byť dôvodom na obmedzenie alebo znemožnenie výkonu mandátu počas rokovania výboru alebo pléna Národnej rady,“ povedal Paška s tým, že pôjde o „drobné“ odkazy v zákone o poslancoch, v rokovacom poriadku, resp. v zákone o Policajnom zbore. Znamená to ochranu poslanca pred zamedzením jeho hlasovania, ak by sa dopustil priestupku, vysvetlil Paška. „Samotné prerokovanie priestupku nemôže byť dôvodom na obmedzenie mandátu, napríklad pri hlasovaní alebo rokovaní výboru či pléna,“ vysvetlil Paška. V komisii podporili zrušenie priestupkovej imunity Smer-SD a ĽS-HZDS, SNS bola proti. SNS tento postoj teraz nebude komentovať, "vyjadríme sa až v pléne, ak sa tam ten návrh dostane," povedal pre SITA predseda jej poslaneckého klubu Rafael Rafaj.

„Hlasovať bude 150 poslancov v pléne,“ dodal Paška s tým, že zrušenie imunity by mohlo byť v prípade schválenia v parlamente účinné od 1. marca 2008.

Komisia rokovala aj o ďalších zmenách Ústavy, ktoré bude potrebné prijať. Člen komisie, riaditeľ Ústavu štátu a práva SAV Eduard Bárany označil väčšinu z nich za politicky neutrálnu. Ako najkrikľavejší príklad uviedol článok 120, podľa ktorého sa dodnes vydávajú vládne nariadenia na vykonanie asociačnej dohody, hoci SR je už dávno členom Európskej únie. „Ide o otázky, ktoré nemajú bezprostredný politický rozmer, preto vidím nádej, že sa pre ne časom získa potrebná väčšina 90 hlasov,“ dodal Bárany.

Paška vyslovil poľutovanie nad neúčastou opozície v komisii, ktorá podľa neho aj dnešnými závermi dokázala opodstatnenosť a bol by veľmi rád, keby sa na práci komisie opozícia podieľala.

Copyright © SITA 2007

V televízii ukazujú ryby. Ozve sa manžel:

"Mala by si si zobrať príklad z rýb a mlčať."

"Aj ty by si si mal zobrať príklad z rýb a piť iba vodu!"

Mara je po prvý raz tehotná. Po prehliadke u

gynekológa sa na konci ešte pýta:

- Viete, pán doktor... môj manžel by chcel vedieť...

- Ja viem, ja viem... - preruší ju lekár - túto otázku počujem často. Sex v tehotenstve nie je žiadny problém až do ôsmeho mesiaca.

- Ale, pán doktor, manžel chcel vedieť, dokedy môžem kosiť na záhrade trávu.

BÍLÁ HORA a POČÁTKY TERORISMU V AUSTRÁLII

Pavel Jacko

Žádný národ nemá patent na vytváření mýtů. Nic proti některým mýtům nemám, ale... Vždy kolem listopadu se australské sdělovací prostředky rozvíří vzpomínkami na zločin století - vyhození ministerského předsedy Whitlama generálním guvernérem Kerrem. Nám Čechům pořád někdo něco zlého dělá, není divu, že v listopadu také.

Počátek úpadku českého národa a třistaletého katolickoněmeckého útلاك, bitva na Bílé Hoře, asi 380 metrů vysokém pohorku na západ od Prahy, pojmenovaném po bílém kameni původně tam lámaném, má v české mytologii přední místo. Zkrátka, od osmého listopadu roku 1620 jsme trpěli a některé ty menší národní charakterové nedostatky se třistaletým útlakem snadno omluví. Bohužel, čím víc se omlouvají, tím víc se prohlubují a zakořeňují. Přiznávám, že školní verse a také Krylova, v jeho velice dobré písni Bitva na Bílé Hoře, se mě líbí mnohem víc a strašně mě mrzí, že se nezakládá na pravdě.

Kdyby, jak podotýká Ráček, každá s těch údajně třiceti tisíc měšťanských rodin, které po Bílé Hoře emigrovaly, poslaly jen jednoho bojovníka do pole, bitva by nutně musela dopadnout jinak. Katolíci, tj. ti špatní, měli 25 až 26 tisíc bojovníků, včetně slovanskotatarských kozáků. Mimochodem, Descartes, který možná již v tu dobu myslel, aby byl, také proti nám bojoval. Našich žoldnéřů bylo něco míň než 22 tisíc. Českého původu u Letohrádku byla údajně jen obsluha deseti děl, což je v jistém smyslu útěcha, neb je známo, že artilerie potřebuje lidi přece jen trochu vzdělanější než je obyčejná infanterní soldateska. Zbytek českého národa počal naše národní tradice čekáním, jak to dopadne. Také by se asi dalo říci, že jsme nic neprohráli, poněvadž jsme tam v podstatě nebyli.

Těla padlých ještě ani pořádně nevychladla, když 13. listopadu 201 českých pánů reversem prosilo o milost a slibovali poslušnost pravému králi. Moderní češtinou - upravili si vztahy. Mimochodem, když Palacký četl originál v roudnickém archivu, vyslovil přání, aby tato listina zůstala světu utajena. Není divu. Žádný šlechtic, popravený před staroměstskou radnicí, na Bílé Hoře nebojoval.

Ať již máme na motivy vzpoury šlechticů jakýkoliv názor, její provedení bylo amatérské v tom špatném významu toho slova. Byla to zkrátka ostuda. Bohužel, mýtus našeho boje s přesilou, nespravedlivého útلاكu a třistaletého trpění přežívá.

Bylo to v listopadu 1972, kdy po dlouhé době v zasloužené oposici, se dostala k moci australská strana práce, Australia Labor Party. Angličané píší práce , tj. labour, s „u“, američané bez. Proč se tak pracující nazvali již v roce 1888, před Kentucky Fried Chicken, Johnem Waynem a Coca-Colou, nevím.

Strany konservativní, Liberal Party a Country Party vládly dlouho a zlenivěly. Voličstvo buď změnu chtělo, nebo mu to bylo jedno. Ovšem, když se socialisté dostali k moci, vystřčili růžky okamžitě. Advokát Gough Whitlam, předák laboristů, se svým zástupcem, soudruhem Lance Barnardem, utvořili vládu dvojčlennou a dva týdny seděl Whitlam na 13 ministerských křeslech a Bernard na 14. Učinili asi 40 závažných rozhodnutí. Mezi jiným, Austrálie uznala annexaci pobaltských států Sovětským svazem, navázala diplomatické vztahy s Kubou, Severním Vietnamem, komunistickou Čínou a zrušila ty s Taiwanem, propustila s vězení desertéry, zrušila brannou povinnost a s velkou slávou odvolala posledních pár vojáků z Vietnamu, kde hlídali naše velvyslanectví, domů. Socialisté dodnes věří, že nebýt Whitlama, byli bychom v Saigonu dodnes. Ostatně, i předsedkyně ALP v Queenslandu Anna Blight věří, že Whitlam zavedl podporu v nezaměstnanosti. Kolik socialistů věří, že před Whitlamem slunce nevycházelo, ví Marx.

Když se pak ministerská křesla rozdělila mezi nedočkavé soudruhy, změny, někdy nedomyšlené, ale povětšinou promyšlené až moc dobře podle principů fabiánského socialismu, se jen hrnuly. Tiskářská čeří málem nestačila na denní palcové titulky. V podstatě konservativní australská veřejnost jen lapala po dechu.

Drastická změna rodinného práva, s vytvořením nového, federálního soudního aparátu. Zákon legalizující pozemkové nároky domorodců. Ministr spravedlnosti Lionel Murphy (mimochodem s blízkými vztahy k nám slovanům, první žena Ruska, druhá Polka) s pomocí Federální policie přepadl před úsvitem ředitelství Australian Security Intelligence Organisation v Melbourne, údajně proto, že se domníval, že před ním tají informace o chorvatských teroristech. Podle jiných ovšem soudruh Murphy pouze odnesl složky, týkající se jeho osoby a složky na některé své kolegy. Později, ale včas byl jmenován soudcem High Court, nejvyššího australského soudu.

Socialisté měli ovšem problém v tom, že neměli většinu v Senátu. Na počátku roku 1974 se pokusili kontrolu získat zajímavým trikem (uplatili jednoho senátora, předáka Democratic Labor Party velvyslanectvím v Irsku), ale

nepovedlo se, převážně díky rychlé reakci hluboce konservativního premiéra Queenslandu, Bjelke Petersona. Krise vedla k volbám jak pro dolní sněmovnu (House of Representatives), tak senát. Situace zůstala stejná, senát konservativní, ve sněmovně dolní o pět socialistů míň, ale stále ve většině.

Vír se zrychloval. Zvýšením platů státních zaměstnanců se zvýšil tlak na platy všeobecně. Inflace dosáhla 14%. Bylo třeba peněz na další projekty a čtverka ministrů, v čele s Whitlamem se rozhodla si půjčit US \$4000 miliónů bez vědomí Ministerstva financí, pouze s pomocí pakistánského obchodníka Khemlaniho. Když to vyšlo najevo a Khemlani se někde ztratil, oposice se rozhodla jednat zablokováním v senátu obvykle rutinního zákona, který poskytuje federální vládě peníze. Stručně řečeno, bez onoho zákona státní zaměstnanci nejsou placeni.

Normální postup měl být vyhlášení nových voleb pro obě komory - ať si to lid rozhodne. Socialista Whitlam lidu právem nedůvěřující se rozhodl vládnout dál, i bez peněz. To bylo moc i na Whitlamem jmenovaného Generálního guvernéra (zástupce královny) Johna Kerra. 11. listopadu 1975 Whitlama propustil a jmenoval vůdce oposice Frasera prozatímním ministerským předsedou. V následujících volbách utrpěla ALP největší porážku vůbec, z 91 poslanců jim zůstalo pouhých 36. Ani to, že Whitlam, Bill Hartley (ALP Viktorie) a sekretář ALP David Combe se pokusili půjčit půl miliónu na volební kampaň od Sadama Husseina, nepomohlo. I méně vzdělaní voliči pochopili, že čím dřív se Austrálie zbaví smečky socialistických hochštaplerů, tím líp. Jiná verse je, že za volební porážku může CIA, vyberte si.

Od té doby se levice pokouší učinit s 11.listopadu den nářků. Maličkost, že toho dne také skončila první světová válka, jim to trošku kazí. Mýtus Whitlamova pádu ale přežívá.

[Odbočka - Čtenář se možná podiví, jak si mohl Whitlam myslet, že bude moci vládnout bez peněz. Jasně mě to není, ale domnívám se, že demokraticko/parlamentárně by to rozhodně nešlo. Indonézský prezident Suharto, dobrý přítel Whitlama se divil, proč prostě Kerra nezatkne.Vzpomínám, že v té době, tj. kolem listopadu a prosince byly určité narážky na nenormální aktivity v armádě. Někteří odboroví předáci troušili temné narážky, než zmlkli. Přiznám se, že jsem to vše považoval za obvyklé novinářské rozdmychávání problémů. Mnohem později jsem měl příležitost si povídat s bývalým důstojníkem, který mě řekl, že té zajímavé době skupina armádních důstojníků neoficiálně zjišťovala politické přesvědčení ostatních. Poněvadž nebyl levicový, nic víc neslyšel. Nevím, domnívám se ale, že jestli by se připravoval puč pravicový (sice naprosto nelogický a nepotřebný) naši akademici by o tom již napsali několik knih.]

Před svým odchodem nabádal Whitlam dav: Držte svůj vztek. 19.listopadu 1975 přišly poštou jak ministerskému předsedovi Malcolmu Fraserovi, tak premiérovi Queenslandu, Joh Bjelke Petersonovi větší, identické obálky. Odeslána stejného dne, ale zachycena o dva dny později, byla obálka generálnímu gubernátorovi Johnu Kerrovi. Jedině ta queenslandská vybuchla a zranila dva úředníky. „Výbor na ochranu australské demokracie“ poslal dopisy (stejný papír jako v těch obálkách) novinám, vyhrožující pumovou kampaní. Vyšetřování nezjistilo nic.

I když to někdo nazval počátkem terorismu v Austrálii, pro většinu historiků to ani neexistuje. Těžko by mohlo, co levice činí, dobře činí. Jenny Hocking, mezi jejíž akademické kvalifikace patří životopis Lionela Murphyho a která nyní dostala peníze na další důležitou práci, narávání vzpomínek Whitlama, se ve své knize *Terror Laws, ASIO, Counter terrorism and the Threat to Democracy* o tom nezmiňuje vůbec. Pro ni terorismus začal Chorvaty - Hrvatsko Revolucionarno Bratrstvo a nepřítli úspěšnými pumovými útoky na jugoslávské objekty v Austrálii. „Důkazy“ poskytla jugoslávská tajná služba, povětšinou z výsledků Chorvatů, zajatých v Blázinci a Chorvati sami dodnes tvrdí, že se jednalo o diskreditační akce jugoslávské rozvědky a mají v tom jistou podporu s archivů bývalé UBDA.

Útok na labouristického předáka v červnu 1966 by se, na první pohled, mohl levici hodit. Vůdce opozice Arthur Calwell řečnil na demonstraci v Sydney proti válce ve Vietnamu. Po návratu do svého auta na něj nějaký Peter Kocan vystřelil s brokovnice, příliš brzo - Calwell, který si myslel, že mu mladík běží gratulovat, neprůstřelné okénko ještě úplně nestáhl. Kocan skončil v blázinci a Calwell si musel pořídit nové brýle. Možná, že se levice o tom nezmiňuje protože to nesouhlasí s mýtem, že všichni Australané byli proti válce. Možná také proto, aby se nepřipomělo, že za několik týdnů na to někdo vystřelil z pušky na ministerského předsedu Harolda Holta (Liberál) když byl ve své pracovně v parlamentu. Vyšetřování nezjistilo nic. Lépe o ničem takovém nemluvit a nepsat, nehodí se to.

Manipulace historie vlivnými zájmovými skupinami, popletenými a poplatnými akademiky, mocenskými nebo rábdoby mocenskými kruhy není ani časově, ani národnostně omezená. 170 miliónů obětí socialistické ideologie je

zapomenuto - symbolem hrůzy je Guantnamo. Mýty nejen přežívají - přímo kvetou.

Reference: Blažej Ráček - Československé dějiny , 1929, Ladislav Kunclíř v Praze Tim Anderson - Take Two-Criminal Justice Revisited, 1992, Bantam Books David McKnight (vstoupil do Komunistické strany v roce 1972) - *Australia’s Spies and their Secrets, 1994, Allen & Unwin Wallace Brown - Ten Prime Ministers, 2002, Longueville Books Jenny Hockins - Terror Laws, 2004, University of NSW Press*

Tajné služby CR pronásledují emigranty!

Z obvyklych velmi dobre informovanych kruhu se mi dostalo nasledujici informace: Nikdo nema rad, kdyz mu na dvere domu zaklepe policie - obzvlast ta federalni (ja vim, to u vas nemate). Australsky obcan ceskeho puvodu (bez ceskeho obcanstvi) Jiri Vanek se stal trnem v zadku (nikoliv v oku) tajne sluzbe Ceske republiky zvane BIS. Pokud nevite, co je to BIS: Za valky se to jmenovalo Gestapo, po valce to prejmenovali na StB a po listopadu to prejmenovali na BIS. Lidi, kancelare a moresy se nezmenily. Jiri Vanek není jen tak obycejny emigrant , byl signatarem Charty77 a v roce 1978 byl nasilne, prave tim StB, vystehovan do Rakouska a byl prinucen se vzdat ceskeho obcanstvi. Tak to tehdy chodilo. Ze svych chartistickych casu Vanek znal nejen Vaclava Havla, ale bohuze i hodnostare BIS plukovnika "Cunase" Starka a reditele olomoucke BIS Jana Prince, ktery je hlavnim iniciatorem mnohaletého pronasledovani Vladimira Hucina. A Vanek se Hucina velmi hlasite zastava. Zacina vam svitat? BISka rozhodla, ze je treba si posvitit na toho otravneho emigranta Vanka v daleke Australii. Ze je to kagebacke svinstvo a navíc nelegalni, na tom prece vubec nezalezi.

Ceska BIS tedy "pozadala" olomoucke Statni zastupitelstvi (Jan Princ tam ma coby kamenem dohodil), ktere pozadalo Cesky konzulat v Sydney, Australia a ten vznesl dalsi zadost na australskou federalni policii (AFP), aby vysetrila zda Jiri Vanek nenavstivil Ceskou republiku v dobe kolem 13. ledna 2005 (doba bombovych utoku na Morave). Dalsi vec o kterou melo zajem Statni zastupitelstvi/BIS v Olomouci bylo zjistit jestli Vanek zna tyto lidi: Radim OBST, Karel STUDENY, Vladimir DOSTAL, Petr KOVANDA, Ladislav PROUZA, Ondrej STARY. Tedy osoby tak ci onak spojene s tou spinavou akci proti Hucinovi.

Zacatkem roku 2007 rozeslal Jiri Vanek nasledujici informaci: "Dobry den damy a vazeni panove, v minulych dnech probihalo a vlastne jeste probiha setkani mezi mnou a agenty Australske Federalni Policie (AFP) v Sydney kteri me kontaktovali telefonicky a pozadali me o navstevu v mem byte. Na zaklade zadosti ze Statniho zastupitelstvi v Olomouci Cesky konzulat v Sydney pozadal AFP aby zjistila jestli jsem navstivil Ceskou republiku v dobe kolem 13. ledna roku 2005. Dalsi vec o kterou ma zajem Statni zastupitelstvi v Olomouci je zjistit jestli znam tyto lidi: Radim OBST, Karel STUDENY, Vladimir DOSTAL, Petr KOVANDA, Ladislav PROUZA, Ondrej STARY. Tyhle jmena jsou vsude, racte se presvedcit."

Takze agenti australske federalni policie (AFP) prisli, popovidali si, vypili kafe, zjistili ze Vanek byl v Cesku naposledy v roce 1991 a ze ty jmenovane lidicky vubec nezna, protoze kdyz byl jeste Jiri Vanek v Cesku, tak byli vsichni nezletili a jezdili na kole s vetrnikem. Vsechno byla jen ucelova pomluva ze strany BIS a zglauchsaltovaneho Statniho zastupitelstvi a estebaky prolezlych konzulatu.

Co to ale znamena? Znamena to, ze soucasny neokomunisticky rezim v Ceske republice si je natolik nejist v kramflecich, ze se boji i jednoho duchodce nekde v Australii, ktery se bavi tim, ze si pise na internetu. Presne jako za Husaka, kdy se zaviralo za pouhe vlastnictvi knihu George Orwella 1984. To byl zlocin. To jste to daleko dopracovali s tim Havlem a Klausem, co?

Ze se nejedna o zadnou vyjimku, ale je v tom jasny pattern - tedy je to delano systematicky, svedci priklad jineho, stejne otravneho emigranta, Rosse Hedvicka. V clanku "Dukazy me vlastni vyjimecnosti" uvadi priklady hate-stranek, ktere o nem mladi marxiste z Ceska vytvari. V jednom pripade stranka vyzyva k psani falesnych udani proti Hedvickovi na FBI (coz je ekvivalent australske AFP), mistni policii a dokonce i na CIA! Je otazkou zda byla i tahle stranka vytvorena mladymi marxisty nekde z Budejic a nebo postarsimi marxisty z ceske BIS? Podobnost je tezko k prehlednuti.

Nemela by ceska BIS uz konecne dostat prikaz zabyvat se tim, cim ma a ne pronasledovanim a harrassmentem emigrantu? No jo, ovsem ten prikaz by jim musel dat nekdo nadrizeny, ze? Tak to nepujde, ryba smrdi od hlavy.

Dostavam vice a vice emailu na toto tema, priste budu pokracovat. Vase komentare mi piste primo na moji adresu mailto:pt.jungwirth@gmail.com

Mužská pleť vyžaduje speciální péči

Stárnutí pokožky se týká všech. Čím dříve se o ni začneme starat, tím déle si udržíme mladistvý vzhled.

Naše společnost se vyvíjí a muži se mění. Kosmetické salóny ani plastická chirurgie již nejsou výhradou žen a to samé lze říci i o domácí péči o tělo i pleť. I muži se totiž chtějí líbit a snaží se přizpůsobit prostředí, ve kterém se pohybují.

Únava, stres a působení znečištěného ovzduší se nevyhýbá ani mužům. I oni mají citlivou pleť. Ostatně podle studie Ipsos Europe 2001 každý druhý muž mladší 35 let uvádí, že má citlivou pleť. Jejich pleť se od té ženské liší v následujících vlastnostech - je mastnější, silnější a teplejší, protože je v ní více krevních vlásečnic. Každodenní holení některé z těchto rozdílů ještě zvyrazňuje, protože při holení pleť přichází o povrchový kožní maz, což způsobuje podráždění, drobné záněty a v jisté míře i dehydrataci pleti. Mužská pleť je proto citlivější vůči agresivním vlivům vnějšího prostředí.

Kůže mužů je vybavena řadou hormonálních receptorů, zvláště pak pohlavními hormony steroidového typu. Její specifika z velké části vyplývají z vlivu mužských hormonů, zvláště pak testosteronu. Ten ovlivňuje mnoho fyzických a psychických parametrů, které odlišují muže od žen, jako např. výška, váha, svalstvo, nebo také chování...

Specifika mužské kůže

*Je až o 20 % hutnější než ženská kůže, udržuje větší množství vody a její metabolismus vyžaduje větší energetický přísun.

*Struktura dermis je bohatší na kolagenová vlákna. Mužská kůže je hutnější, a proto stárne odlišným způsobem a později.

*Mazové žlázy jsou početnější a aktivnější. Produkují až 2x více mazu. Proto je mužská pleť přirozeně mastnější, lesklejší a má větší sklon k nedokonalostem.

*V místech výskytu vousů je kožní bariéra pravidelně narušována holením, které způsobuje větší citlivost mužské pleti.

Také způsob, jakým u mužů dochází ke vzniku vrásek, váčků pod očima, ochabování rysů v obličeji, ke vzniku rozšířených pórů a pigmentových skvrn, je odlišný od žen. Právě proto by měli muži používat kosmetické přípravky určené přímo pro ně.

Co je horší než syfilis a kapavka? Vražedné chlamydie!

Emil Bazala říká, že by se lékaři a vědci měli výzkumu chlamydií více věnovat. Nemocní si zatím vyměňují zkušenosti sami na: www.chlamydie.info.

Mohou za rakovinu, infarkty i Alzheimera?!

GRYGOV – Vražedné chlamydie! Můžeme je »chytit« nejen při sexu, jak jsme se učili ve škole, ale stejně jako třeba obyčejnou rýmu! Jsou zřejmě nebezpečnější, než si doktoři myslí. „Kdyby se šlo po příčinách nemocí, jako jsou srdeční infarkty, rakovina, roztroušená skleróza, cukrovka či leukemie, zjistí se, že všichni pacienti zřejmě prodělali nákazu chlamydiemi,“ tvrdí odborník na chlamydie Emil Bazala. Zároveň říká, že čeští lékaři onemocnění podceňují!

„Pokud se doktora zeptáte na chlamydie, buď o tom skoro nic neví, nebo řekne, že jde o banalitu. Přitom ve světě stále více odborníků tvrdí, že chlamydie jsou léčitelné velmi těžko a mohou mít na svědomí řadu nemocí od astmatu po rakovinu nebo Alzheimerovu chorobu,“ dodává Bazala, který se této problematice věnuje už třicet let. Podle Bazaly mají lidé po nákaze často problémy, které jim nikdo nevěří. „Bolí je hlava, klouby, mívají třesavku, lítá jim krevní tlak. Lékaři je vyšetřují a všechno je v pořádku, nakonec jim řeknou, že jim nic není a vše je psychického rázu, udělají z nich blázny,“ říká Bazala a poukazuje na nejčastější chybu: „Doktor většinou nezjistí, že jde o chlamydie, i když se ve výsledcích rozboru krve objeví nízká hladina protilátek. Jen řekne: »Onemocnění jste prodělal a nyní je vše v pořádku.« Přesto by se mělo léčit.“ Podle Bazaly se po nákaze chlamydiemi nejčastěji objeví angína nebo viróza.

Chlamydiová infekce

- Nákaza chlamydiovými mikroorganismy je

NOVINY – z českého tisku

nejčastější pohlavně přenosnou chorobou. V populaci je rozšířenější než syfilis a kapavka.

- Přenáší se pohlavním stykem, nedostatečnou hygienou, kapenkami při kýchnutí a při porodu od nakažené matky.

- Přenos nákazy je mnohonásobně snazší než u AIDS. Riziko při nechráněném pohlavním styku je až 60 %.

- Mikroorganismy chlamydií napadají zejména pohlavní orgány a plíce, klouby, srdce a mozek.

- Léčba je pomocí antibiotik, provádí se vždy u obou (nebo všech) partnerů najednou.

Lékaři pacientům nevěří

Čeští odborníci o zrádnosti chlamydií vědí. „Již několik let se uvažuje o uplatnění nejrozšířenějšího druhu chlamydií v lidské populaci při vzniku ischemické choroby srdeční, roztroušené sklerózy či Alzheimerovy choroby,“ přiznává doktorka Ljuba Janečková ze Státního zdravotního ústavu. Přesto lékaři problémy svým pacientům většinou nevěří...

Zrádné mikroorganismy Zabily Karla Svobodu?

GRYGOV – Nákaza chlamydiemi nemusí skončit jen neléčitelným onemocněním, jako je např. rakovina. „Příšerné potíže, které člověku způsobí, ho mohou dohnat až k sebevraždě,“ tvrdí odborník na chlamydie Emil Bazala.

Chlamydie podle něj mohly sehrát svoji roli i v sebevraždě skladatele Karla Svobody. „V rodině pana Svobody se vyskytla rakovina, leukemie, otec paní Venduly má Alzheimerovu chorobu, vše, co chlamydie dělají,“ připomíná Bazala.

„Paní Vendula říkala, že jí manžel v posledním telefonátu řekl, že se cítí divně. Divně, to je nespecifické vyjádření, když vás bolí hlava, tak řeknete, že vás bolí hlava, nebo je vám na zvracení, nebo vás bolí žaludek, ale co je divně?“ ukazuje na těžko popsatelné potíže způsobované právě chlamydiemi Bazala.

„Někteří lidé mají až takové stavy, kvůli kterým jsou schopni spáchat sebevraždu. Lékaři jim nic nenajdou, ale oni mají problémy a nikdo jim není schopen pomoci. Pak přijde změna počasí a člověk se dostane do takových depresí, že se k sebevraždě uchýlí,“ říká Bazala, podle něhož jsou v nejvíce ohrožené skupině zejména lidé, kteří často střídají sexuální partnery. „A k těm umělci patří,“ dodává Bazala.

Autor: (wer)
Foto Aha! – Martin Pekárek, Profimedia.cz, Martin Pekárek

Vědci potvrzují: Mobily nosí smrt!

Protelefonujete polovinu platu, nemůžete být bez mobilu u ucha ani chvíliku?

Studie švédských vědců vás z toho možná vyléčí. Kjell Hansson a Lennart Hardell totiž přišli se šokujícím výzkumem, ověřeným v jedenácti zemích světa. A je čeho se bát!

Stačí hodina telefonování mobilem denně a do deseti let prý máte 'šanci' na zhoubný nádor!

Telefonování mobilem může mít vliv na mozek, sluchové orgány a také negativní dopad na nervový systém v oblasti krku. V krajním případě může způsobit vznik nádorového onemocnění u těch, kteří telefonují často a dlouho. Podle švédských vědců Hanssona a Hardella zhruba hodinové telefonování po dobu deseti let stačí ke zvýšení rizika o desítky procent. Nebezpečí se podle nich ještě zdvojnásobuje u těch, kteří jsou na mobilech závislí.

Tým odborníků, v němž byli kromě Švédů také Britové, Finové, Dánové, Němci, Japonci i Američané, věnoval zvýšenou pozornost dětem. Jejich lebka je tenčí, a proto propouští záření lépe než lebka dospělého. Jeho nervová soustava je navíc ve vývoji, což ji činí obzvláště křehkou.

Vědci shromáždili výsledky 11 světových studií. Výsledek? U všech se skutečně prokázalo zvýšené riziko

vzniku zhoubného nádoru, konkrétně rakoviny gliových buněk, které chrání a vyživují nervové buňky! A pozor! Nejvíce je prý ohrožena ta strana hlavy, u níž se přístroj přidržíže!

Autor: **INT**, **coe**

Šimpanzi platí za sex

Opičí ženušky berou úplatky a jejich protějšky to jednoduše dělá šťastnými.

Láska prochází žaludkem, to vědí podle odborníků i šimpanzi: zatímco on

jí snese místo modrého z nebe papája ze stromu, ona ho za to miluje - a to opravdu doslova.

Láska prochází žaludkem - tohle babiččino pořekadlo si berou k srdci také opice: šimpanzí samci šlohnou požadované ovoce z polí nebo zahrad, aby tímto dárkem imponovali dámě svého srdce. To zveřejnili vědci ve vědeckém online deníku PLoS One.

"Myslíme si, že samci na loupežné výpravě využijí příležitosti, aby ostatním členům smečky ukázali svou statečnost, především druhému pohlaví," vysvětlila hlavní autorka studie, Kimberley Hockings ze skotské univerzity ve Stirlingu.

Pokaždé prý měli šimpanzí pánové se svým ovocným dárkem úspěch. Vědci kolem Hockingsové pozorovali od začátku roku 2003 do konce roku 2005 volně žijící šimpanze poblíž vesnice Bossou v západoafrické Guinei. Zjistili, že tři dospělí samci v tlupě opakovaně přinášeli ovoce z polí. V průměru to bylo dvaadvacet takových případů měsíčně.

Nejvíce uloupeného ovoce sežrali samci kompletně sami, v některých případech se ale rozdělili o svůj lup s jednou nebo více samicemi - ovšem jen s těmi v plodném věku a úplně nejraději s těmi, které jim stranou od tlupy poskytly "exkluzivní" sex.

Jak tvrdí vědci, odvážné chování je zřejmě od samicěk vysoce ceněným povahovým rysem a vlastnictví vyhledávaného ovoce jako například papája dodatečně zvyšuje atraktivitu příslušného samce.

Autor: **Nedělní Blesk**

Nejúžasnější jsou šplhající mimina

Co nejvíc uchvátilo anglickou turistku v Praze?

Mimina na Žižkovské věži. Žebříček největších zajímavostí české metropole sestavila reportérka britského listu The Guardian.

Na dalších místech skončily třeba kubistické pouliční lampy nebo atmosféra masopustu na Žižkově. Reportérku Sarah Johnstone nejvíce zaujaly sochy Davida Černého a to nejen obří mimina lezoucí po žižkovském vysílači, ale také třeba Václav, který v pasáži Lucerna sedí na břiše koně. Bez povšimnutí také nezůstala socha muže, který rozesmává kolemjdoucí tým, že čurá

přímo na Malé Straně.

A co ještě reportérka doporučuje? Užívala si prý atmosféru vinohradských gay klubů nebo obchodů v ulici Karolíny Světlé.

Top 10 pražských zajímavostí

- Troufalé sochy Davida Černého
- Kubistické pouliční lampy v historickém centru
- Žižkovský masopust
- Návrhy designových firem Qubus a Modernista
- Atmosféra v ulici Karolíny Světlé
- Vinohradské gay kluby
- Hotel Yasmin v ulici Politických vězňů
- Společenství pražských potápěčů a lyžařů
- Muzeum miniatur ve Strahovském klášteře
- Restaurace Cukrkávalimonáda na Malé Straně

Autor: **puk** (26. 10. 2007)

Co víme o ‘Nobelovce’?

Nobelova cena je pro vědce nebo jinak známé lidi něco jako Oscar ve filmovém světě.

Cena se skládá z medaile, osobního diplomu a peněžité premie. Uděluje se na základě závěti Alfreda Nobela od roku 1901 a je vyplácena z úroků z částky, kterou věnoval právě Alfred Nobel.

V roce 1968 začala být udělována i cena za ekonomii. Od roku 1968 mohou cenu sdílet nejvíce 3 osobnosti (do té doby to mohlo být více, i když se tak nikdy nestalo).

Cena je udělována v těchto oborech:
* Ekonomie
* Fyzika
* Chemie
* Lékařství a fyziologie
* Literatura
* Mír

Nominace
Obvyklý počet nominovaných se pohybuje kolem 200-300 osob, přičemž není možné nominovat zemřelé osoby. Uzavírka je vždy 1. února.
Na podzim se v instituci, která Nobelovu cenu uděluje, hlasuje o jednom až třech laureátech Nobelovy ceny za daný obor.
O výsledku hlasování jsou informováni všichni laureáti a koná se tisková konference, na které jsou laureáti zveřejněni.

Získali ji dva Češi
Zatím byla Nobelova cena udělena pouze dvěma Čechům: Jaroslav Heyrovský: 1959 - Nobelova cena za chemii Jaroslav Seifert: 1984 - Nobelova cena za literaturu

Nadějnými uchazeči byli i další
"Nobelovek" jsme mohli mít víc...
Edvard Beneš - Nobelova cena míru
Karel Čapek - Nobelova cena za literaturu
Milan Kundera - Nobelova cena za literaturu
Jiří Hájek - Nobelova cena míru
Tomáš Garrigue Masaryk - Nobelova cena míru
Otto Wichterle Nobelova cena za chemii
Václav Havel - Nobelova cena míru
Sám Václav Havel o ceně za mír prohlásil: Nobelova cena míru by měla být udělována spíše lidem typu Matky Terezy nebo Alberta Schweitzera, tedy osobnostem, které boj za lidská práva, za lepší svět, za mír vedou jako občané a nejsou tak říkajíc za to placeny jako politici.

Letošní laureáti:
Medicina a fyziologie: Mario Capecchi, Martin Evans a Oliver Smithies
Fyzika: Albert Fert a Peter Grünberg (Za objev magnetického efektu, který se využívá k ukládání dat do pevných disků počítačů. Peter Grünberg (68) se podle internetových zdrojů narodil v Plzni.)
Autor: hla, ČTK, INT

Blondýnka jede v autě a narazí do stromu. Vystoupí a řekne: "Stromečku promiň, ale já troubila!"

" Ty naděláš rámusu, že ti ulítl kanár! Co kdybych ti utekla já? "
" A byla jsi snad ty třikrát významenaná na výstavě? "

Emigrant, který se vrátil do Česka na důchod ...

Měl jsem nedávno návštěvu. Jako lidé hodně si pamatující sem tam diskutujeme i takové věci, jako je věk důchodcovský a co se dělá v důchodě. A kdosi připomněl společného známého, zde za mořem univerzitního profesora, který odešel na důchod do Česka, do jakési chaloupky pod horami a teď velice pláče a skřípe zuby, jakou to udělal pitomost. Všichni jsme s námahou posbírali zbytky české psyché v našich duších a zlomyslně jsme se zasmáli: Dobře mu tak, blbovi, kdo ho nutil, aby tam lezl? A tak jsem si vzpomněl na Emanuela Viktora Vosku a začal jsem svým návštěvníkům vyprávět jeho příběh.

Viktor Emanuel Voska se narodil v Kutné Hoře v roce 1875, původním povoláním byl sochař a kameník, už ve svých devatenácti letech, v roce 1894, utekl do Ameriky, aby se vyhnul stíhání za "politické delikty". Jaké "politické delikty" to tehdy byly, dnes už asi těžko přesně zjistíme, jisté ale je, že E. V. Voska měl do průměrného Čecha velice daleko. Politickým zaměřením byl sociální demokrat, což v tehdejší době ještě nemělo nepřijemnou asociaci levičáctví a kolaborantství s komunisty, kterou to má dnes v Česku.

Po příjezdu do Ameriky se velice rychle projevil jako schopný podnikatel ve stavebnictví a stal se i spolumajitelem lomů na mramor. Brzy začal organizovat sociálně demokratické hnutí mezi krajany, vydával a redigoval časopisy Pravda, Rozhled a Hlas lidu. Vzhledem ke svým finančním možnostem se již v době před první světovou válkou stal mecenášem a jedním z hlavních představitelů československého zahraničního odboje. Jeho dům v New Yorku hostil nejen T. G. Masaryka a jeho syna Jana Masaryka, ale i Vojtěcha Beneše a řadu dalších osobností.

Začátkem první světové války, v roce 1915 zorganizoval E. V. Voska z příslušníků české menšiny v USA kontrašpionážní síť, odhalující špionážní činnost německých a rakouských diplomatů proti USA a dohodovým mocnostem. Tyto události později popsal v knize Spy and Counter-Spy by E. V. Voska & W. Irwin. A nebyly to malé akce, mnohé měly celosvětový dopad a historické důsledky. Například na osvobozenecké hnutí a nezávislost Indie. Ano, prosím. Kdyby E. V. Voska nezasáhl do historie, tak dneska nikdo nevěděl, kdo to byl Mahátma Gándhí, a otcem indického národa by byl Bagha Jatin. Velmi stručně: Bagha Jatin chtěl osvobodit Indii od Britů, ale měl nápad, že se spojí proti Britům s Německem, od kterých chtěl zbraně a jinou pomoc. To skrze svou kontrašpionážní síť zvěděl E. V. Voska, který byl proamerický, probritský a protiněmecký, takže o tom řekl T. G. Masarykovi, který jako správný český Brettschneider to šel udat úřadům - anebo možná jako vlastenec - to se liší podle toho, z které strany se na to díváte. Takže od Vosky se to dostalo k Masarykovi, od Masaryka k Američanům, od Američanů k Britům. Bagha Jatin zemřel po přestřelce s policií 10. září 1915. A Indie si musela na demokracii ještě 30 let počkat, tak jako si na demokracii bude muset ještě 30 let počkat i současná Česká republika. Mahátma Gándhí byl v té době ještě v jižní Africe. O celém tom případu se zmiňuje i T. G. Masaryk v anglické verzi "The Making of a State" - česká verze je asi o něčem úplně jiném.

Malá československá encyklopedie dále praví: V roce 1917 vstoupil E. V. Voska do americké armády a v hodnosti kapitána působil jako styčný důstojník mezi československými legiemi a americkou armádou, od roku 1918 řídil středoevropské oddělení zpravodajské sekce amerického generálního štábu, byl poradcem prezidenta Wilsona a prostředníkem mezi Wilsonem a T. G. Masarykem. Od roku 1919 žil v Československé republice, politicky pracoval v sociálně demokratické straně a publikoval řadu dokumentárních prací o československém odboji za první světové války. Ve třicátých letech se angažoval v protifašistickém hnutí, organizoval pomoc emigrantům z nacistického Německa a v letech 1936-37 stál v čele výboru pro pomoc demokratickému Španělsku. Po příchodu nacistických okupantů byl zatčen 16. 3. 1939 gestapem (to byla rychlost!), záhy však byl podmíněně propuštěn. V červnu 1939 se mu podařilo odjet do Velké Británie a odtud do USA, kde se zapojil do formujícího se československého zahraničního odboje. V letech 1941 až 1945 zajišťoval jako americký zpravodajský důstojník, teď už v hodnosti plukovníka, v Turecku spojení se střední Evropou. V roce 1945 se vrátil do ČSR.

A to byla chyba. V té době bylo E. V. Voskovi už 70 let, a že přemýšlel o důchodu, se mu nemůže mít za zlé. Ovšem, když důchod, tak v nějaké civilizované zemi, ale ne v Česku! 5. června 1950 (ve věku 75 let) byl E. V. Voska zatčen a čtyři roky vězněn bez soudu. Teprve 18. března 1954 byl obviněn ze zločinu vojenské zrady (přitom nikdy nebyl příslušníkem československých ozbrojených sil), které se měl dopustit tím, že "v druhé polovině roku 1945 z příkazu zpravodajské centrály OWI přišel z USA do Prahy, aby jako agent americké špionáže proti SSSR sloužil v lidové demokratickém Československu válečným plánům imperialistů proti zemím Tábora míru". Ironií je, že OWI neboli United States Office of War Information (OWI) byla vládní organizace pro distribuci informací, mimo jiné založila stanici Hlas Ameriky, tedy novináři, žádní špióni. Navíc to byla organizace prolezlá komunisty a sympatizanty Sovětského svazu a byla oficiálně zrušena už 31. srpna 1945.

České spravedlnosti ovšem takové detaily nemohou překážet - jistě si rádi vzpomenete, že současná Česká republika má PRÁVNÍ KONTINUITU se stalinistickou Československou republikou té doby, zásluhou soudruhů Havla a Rychetského. Fuj! Fuj! Fuj! E. V. Voska byl v roce 1954 ve věku 79 let odsouzen k trestu odnětí svobody na deset let. Vinen zločinem vojenské zrady. Takže posledních deset let života - mezi věkem sedmdesát pět a nedožitých osmdesáti pět let prožil E. V. Voska ve věznicích v Ruzyni, Valdicích, Leopoldově a opět v Ruzyni. V roce 1956 utrpěl tento starý muž ve vězení zlomeninu krčku pravé kyčelní kosti. Jeho dcera pro něj žádala přerušení jeho trestu za účelem léčení. Generální prokuratura v Praze zaslala vyjádření, že podle rentgenového snímku je zlomenina ve stadiu hojení a proto nebyly shledány důvody k přerušení trestu ani jinému opatření.

V knize "Z letopisů třetího odboje" je situace popsána ještě jinak. Dochoval se dopis Voskova spoluvězně z Leopoldova, jak se stařec nemohl pohybovat a trvale ležel ve vězeňské nemocnici. Tomuto spoluvězni, který nakonec sám napsal žádost o jeho podmíněčné propuštění, dalo velkou námahu, než Vosku přiměl, aby ji podepsal. Starý muž odmítal dožadovat se čehokoliv od těch, kteří pomáhali držet komunistickou totalitu na nohách.

K projednání žádosti musel být Voska dovezen na vozíčku. Uskutečnilo se 17. června 1958 a úřední protokol o něm konstatuje ve slovenštině, protože se to odehrálo u Krajského soudu v Nitře, toto: "Náčelník NPT a krajský prokurátor žiadost' odsúdeneho nedoporučili. Krajský súd uvážil, že odsúdený, bývalý továrnik, po dlhé roky pracoval pre špionážne agentúry zapadných imperialistických mocností. Na verejnom zasedaní prehlásil, že vôbec nevie, prečo bol zatknutý a prečo si odpýkává trest, nakoľko sa ničeho nedopustil. Z toho treba vyvodit', že doteraz odpykaný trest svoj prevýchovný účel nesplnil a že teda nie sú dané podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeneho. Z týchto dôvodov krajský súd žiadost' odsúdeneho zamietol. Proti tomuto usneseniu nie je prípustný opravný prostriedok."

Nic se sice nepodařilo obviněnému dokázat, ale neprojevil dostatečnou vůli k převýchově. Voska propuštěn nebyl. Z vězení se dostal až na amnestii v roce 1960. Pár dnů poté, 1. dubna 1960 zemřel. Bylo mu osmdesát čtyři let.

Můj další host, zcela nečeského původu, z toho měl oči navrch hlavy:

"To opravdu tak v Česku zachází se svými důchodci?"
"Ale jo," povídám pochmurně. "Zavírají je do basy, vraždí pro pár korun, vyhánějí z knihkupectví, šidí je v taxíku, pouští do nich elektrický proud na zadních sedadlech taxíků, o tom jsem ti přece už vyprávěl, ne? A navíc je ještě obviňují, že jsou zátěží pro společnost, že berou příliš vysoké důchody za nic. Takoví už jsou Češi. Ale je třeba se na to dívat relativně. V Indii zase házejí vdovy zaživa na pohřební hranice za jejich manžely. Ať už chtějí nebo ne. To v Česku nedělají. Česko je proti tomu pořád ještě civilizovaná země. Poměrně,"
"Poměrně," přitakal můj host.

Zdroje:
* Spy and Counter-Spy by E.V. Voska & W. Irwin, pp98, 108, 120
122-3, 126-127;
* Thé Making of a State by T.G. Masaryk, pp50, 221, 242;
* Indian Revolutionaries Abroad by A. C. Bose, pp232-233
* Z letopisů třetího odboje - Zora Dvořáková, nakladatelství Hříbal, Praha, ISBN 80-900-892-3-2
* http://en.wikipedia.org/wiki/Bagha_Jatin
Ross Hedvicek

VYUŽIJTE VÝHODY DOMLUVIT SE VLASTNÍM JAZYKEM

DIRECTORY pro předplatitele, 6linek, \$60 ročně

Jídlo a Restaurace

„ **LA BOHEME** " 332 Darling Street, Balmain
Kavarna: 02/ 9818 4745, Restaurace: 02/ 9810 0829
Snidane, obedy, odpolední speciality k pivu a
vinu, vecere nabizime kazdy den od 07.30am do
pozdnich nocnich hodin.
Sirokou nabidku Evropskych specialit, toceneho a
lahvoveho piva a dalsi pochoutky nasi kuchyne Snadne
parkovani.

BAZAAR beer café

Česká restaurace s točeným pivem a dobrým jídlem
1, Albany street, Sant Leonards
www.bazaarbeercafe.com.au; 9438 1999
1/X/08

Restaurace DOMA - Bohemian Beer Cafe
Reservace Tel: 933 100 22
29 Orwell St. Potts Point (Kings Cross)
Pondělí--Sobota 12-24 hod, **Neděle** 12-22 hod.
Tradiční česko-slovenská jídla jako je pečená kachna,
svíčková, vepřový nebo kuřecí řízek, moravský vrabec,
guláš, smažený sýr, uzená krkovička,, atd. K
piti Budějovický Budvar, Kozel, Krušovice, Plzeň,
Březňák, Zlatopramen, slovensky Topvar a točené pivo
Krušovice. Samozřejmě také Becherovka, Slivovice,
Borovička, Fernet, Absinth ap.. 31/XII/07

Restaurace PRAGUE
42 Kellet Street, Potts Point NSW 2011
phone: 02-9368 0898 fax: 02-9282 9936
Po-Pa od 17pm do 00 am, So-Ne od 11am do 00 am
Česká kuchyně, točené pivo Gambrinus a Krušovice.
03/X/07

Cafe Royale, tel. 02 6452 3993,
Hain Centre, 228 Sharp St., COOMA 2630
otevřeno Po - Pá: od 10.00 do 17.00 hod.
navštivte Járu a Marii na dobré posezení u
vynikající kávy se zákuskem. 1/III/08

CAFE BOHEMIA GALLERY Ph. 9665 6259
260 Coogee Bay Rd., , otvorene 8⁰⁰ - 17⁰⁰
Prijemne posedenie ***in*** s kuskom umenia ale aj ***out***
na priestrannej zahrade, Kvalitna kava s
rozmanitym vyberom aj domácich zákuskov.
Ponuka z ceskej a slovenskej kuchyne. Krocik od
plaze a v lete detsky kutik. Moznost oslav:
narodeniny, svadby, rozlucky...az do rana... 21/VI/07

V Lahůdkářství u Cyrila jako Doma!
183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994
Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.
vynikající telecí párky, tlačenka, moravské
uzené tvaroh,mletý mák, zelí,kostkový cukr,
ryby v láku,brynza, české a slovenské
speciality, karlovarské oplatky, mouka atd.
17/VII/07

Heart Of Europe 114 Bronte road Bondi
Junction, 93871677
Po-Pa 8.00-17.00, So-8.30-15.00
Domace kvalitne kolace, zaviny, strudle, chutne jedla,
szegedinsky gulas, paprikas, svieckova, brynzove
halusky.....
Denne cerstvy kminovy chlebicek a obvzlast dobre
vypecene rohliky.Vsetky produkty su pripravene v nasej
kuchyni, pouzivame maslo, organicku muku, domace
vajicka a pridavame cit 24.III.2008

KDE TO ŽIJE TAM JE MATTONI!
nejprodavanejší přírodní i ochucená minerální
voda mattoni a aquila aqualinea
na českem trhu konečně k dostání v Australii.
nový produkt na zdejšímu trhu pro vaši rodinu nebo
obchod,ochucena minerální voda mattoni s příchutí
citronu, pomeranče, zeleného jablka, broskve a
grepu.Více informací o produktech a sluzbach firmy
euro aqua naleznete na
www.euroaqua.com.au nebo tel. cisle **0403942230**
9.VII.2008

Různé
AUSTRALIAN WATER PURIFIERS
Ivan Jirava - tel. 02 9835 1428, 0414 435 621
Dodáváme a děláme servis na filtry pro pitnou
vodu, vctetne R.O. Filtracní systém již od 90
dolaru, servis od \$20. 18/VI/08

Bolí Vás záda či hlava? jste vystresovaní?
Stres, nespavost, únava, bolest na duši či těle, deprese,
nespokojenost se zivotem, vztahy, prací, nerozhodnost,
strach, fobie, nadváha, závislostí, nízké sebevědomí,
alergie, hyperactivita, hněv,...
Veronika z Life Harmony je tu pro Vás: terapie,

Kinesiologie,body-psychotherapie, masáž.
www.lifeharmony.biz, 02-93417388, 0405 416334
18 Maxwell Rd, Pagewood (Maroubra)) 12.VI.2006

Comfort World Adjustable beds, latexové a
visco-elastické matrace, ergonometrické a
latexové polštáře, ložní prádlo, krby pálící etanol -
vše vysoké kvality. Úžasně ceny, přímo od
dovozce.
Comfort World, 516 Old South Head Road, Rose
Bay, 2029, ph. 02 9371 2144. 2.VII.2008

PŘEKLADY z angličtiny do češtiny i
naopak, přesně a rychle provede
Daniela Kautská, NAATI, kvalif.stupen 3.
tel./fax: 08 82714277, mobile: 0408 714277,
e-mail: danakau@internode.on.net 17/VIII/08

Lékaři

Zubaři

Dr.J.Mader:
Suite 106. „Piccadilly“ 222 Pitt Street, Sydney
2000, ph.9264 5210
Dental Implants, Recover your natural smile, .
11/XII/07

Reiky Therapy:
Vyzkoušejte léčení pomocí energie Reiky.
Pomohla mnohým – pomůže i vám.
Miroslav, tel.: 02 9319 7589.
www.reiky.acstar.com.au 13^{III/07}

Řemeslníci a služby
Ubytování pro studenty
Hledáte ubytování - plně vybavené byty blízko
vlakových stanic, rychle dostupné z centra, přijatelné
ceny? Rádi vám zdarma pomůžeme.
Kontaktujte: Patricie Soukupová 0410 115 031 25/VI/07

HOME SERVICES
Úklid domácností a zahrad, pomoc při
stěhování, žehlení , vaření i pomoc
s nákupem, hlídání dětí, a pomoc
s čímkoli ve vaší domácnosti
v Eastern suburbs a CBD a okolí.
zavolejte **Sue 04277 88 685**

Auto - Moto
vyzkoušeli jsme automechanika a byli
jsme velice spokojeni:
Eric's Service station (GAS N'GO)
10 Botany Rd., Alexandria NSW 2015
tel: 02 9319 7151
Specialist in All Motor Repairs.

POČÍTAČE

Koupili jste si právě počítač nebo se ho
chystáte koupit? . Poradíme, též Přátelské a
příjemné vyučování pro "middle aged" a
"seniors" ve východní Sydney. Zavolejte
Richarda: 0414 540 465 Vyrobí pro vás
business i pěkné webovské stránky.

Shared Web Services:
Tel. 02 9086 3150 Fax: 9086 3155
Business process automation, workflow, sales
+ marketing, CRM and other business
systems. Seeking experienced programmers
on casual basis.
Contact to Ms. Šipka for details
jarka@sws.com.au 22/VI/08

http://www.aspectsofaustralia.com/target
TARGET - Informace pro Čechy a Slováky.
Chcete se dozvědět, kdy bude další koncert,
zábava a co je nového mezi Čechy a
Slováky? Jsme nezávislí. Pavel Kyrál, 105/3
Bruce St., Crows Nest, NSW 2065; tel. 9955
7990, Mob. 0414 463 452 Tyto stránky jsou
publikované firmou „Animation Allsorts“. /

Služby pro studenty
WINDSOR INSTITUTE OF COMMERCE & LANGUAGES.
Nabízíme “z gruntu všechno” ve výuce Anglického
Jazyka, Business kurzů a kurzů Informačních
technologií. Kontakt: Jan Učeň.: Level 5, 127 Liverpool
St. (Shark Hotel), Sydney 2000, NSW. Tel. 9283-4388
Fax. 9283-0748, mobil 0419442907 E-mail:
marketing@windsor-ic.com.au Web: www.windsor-
ic.com.au 8/XI/07

Australian Centre for Education Pty. Ltd.
Je mezinárodní poradenská firma. Pomůžeme
Vám s výběrem studia na Colleges, Universities i
se studiem angličtiny. Nabízíme pomoc

s ubytováním, s hledáním práce a jiné služby,
které souvisí s vaším pobytem v Austrálii.
Naše adresa: Level 5, 285 Clarence Street, Sydney
2000 (u zastávky Town Hall), tel.: 02 9283 6683,
0433 405 997. , neb Josef Kysilka mob.: 0414 454
557, jkysilka@austudies.net.au, anebo Roman Škrabák
mob.: 0401 909 976, roman@australiainfo.net..au.
25/VI/07

Renata Morgan v Sydney Vam pomoze vybavit studium
pre znamich ci rodinu v Cesko+Slovenskej republike.
Ponukam Anglictinu, Odborne Diploma kurzy, pracovne-
studentske polrocne az dvojrocne viza a tiez poradim/
pomozem s pracou a ubytovanim. Ponukam skoly, za
velmi vyhodne ceny. Email:renatamorgan@yahoo.com
Website:www.renatamorgan.com.au
Sydney:Renata Morgan Tel/Fax:+ 61 2 9314 1650
Mob:0402 034 409
Renata Lampova 0422 405 269 25/VI/08

ČSR
CHCETE KOUPIŤ - PRONAJMOUT V
ČECHÁCH BYT NEBO DŮM?
Václav Korbel - tel. 420 2 67 910 218,
mobil: 420 602 655 396

Interspedition Zeman
Kompletní stěhování včetně prvotřídní balicí
služby. Poradíme vám i ze stěhováním z
Austrálie do Čech.
Plzenska 221/130, Praha 5 - Motol, 150 00 CZ
Tel.: **420 257 321 600** Fax.: **420 222 313 478**
email: zeman@movers.cz,

AIRPORT CARS : Jan Študent:
Ph. 0011 420 2333 23 673 neb 603 430 103
Vyzvedneme Vás z letiště, Budeme Vás vozit po
Praze i okolí po dobu vašeho pobytu. 21/IV/04

HOTEL u JEZIRKA
Masarykova 44, 460 01 Liberec,
fax 0011 420 48271 0254 tel 48270 430-2
Cena za pokoj 560/930 KC na den a noc.
21/VI/04

Czechoslovak Club of ACT,
P.O.Box 1488, Canberra ACT 2601
18 Shropshire St., Queanbeyan
vydává měsíčník věstník **Beseda.**
Československý klub v Queenslandu,
25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489
✉ CCQ , P.O.Box 4213 , Forest Lake Qld.4078
Předseda Karel Ulvr Tel / Fax: (07) 3355 0109
Jednatelka Stáňa Bílková Tel / Fax: (07) 3271 1646
Naše stránka: **csklubqld.org.au**
Měsíčník **"Krajanský List"**
Redakce Jana Humlová Tel: (07) 3802 0942; Fax:
(07) 3271 1646

Asociace Čechů v Austrálii
28 Church Street, Fortitude Valley QLD
P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
Fax.07 3290 4379 vydává“ Na Slovíčko.
Československý klub v SA,
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život.**
Czechoslovak Country Club,
320 Devonshire Road, Kemp's Creek, 2171,
tel. 02 9606 0904

Czech and Slovak Association in
Tasmania,
144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008
ph. 6228 0707
Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni
Australii
PO Box 8013, Sterling Street, Perth, WA 6849;
Mobile: 0419 009417; Tel.: 08 9250 4124,
porada behem roku ruzne akce - tanecni zabavy,
zabijacku, prednasky, spolecenske vecery,
Mikulasskou zabavu atp. Nas krajansky casopis
"KLOKAN" vychazi 11 x do roka.
Český a Slovenský klub na N. Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington
tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
měsíčník **Střípky Čriecky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
Lockes Way, Belgrave South 3160,
Orel
1A George Street, Avalon Beach 2107, tel.
9918 0826. Vydává čtvrtletník **“Orel”**
Czech Pensioners Association Inc.
ukončila činnost k 1.dubnu 2004
Združenie austrálskych Slovákov
v Sydney.

30 Vaughan, P.O.Box 142,
Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153
vydáva dvoumesiačník „ **Slovenský štít“**
Slovenský klub Mladých + pevecký
a tanečný súbór + Slovenský klub
v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031
ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.
105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020
ph:03 9369 3187, vydává: **Zornička**
(quarterly)
Združenie Slovenských Združení vo Viktorii
P.O.Box 54, St.Kilda, 3182, ph. 03 95286583
Združenie Slovenskov v Queenslande
P.O.Box 2304, Southport Qld 4215
Vatra@dingoblue.net.au
Vydávají Vatru.
Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086
tel.: 02 9452 5617 vydává „**Věstník“**
Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051
tel.,: 03 9329 9922, vydává měsíčně Kvart
MINITHEATRE PRODUCTION INC.
kontakt :Eva SITTA,
email: mini_theatre@yahoo.com.au

Generální konsulát České republiky,
Mgr. Vít Kolář, generální konsul,
169 Military Road, Dover Heights , 2030
phone: 02 9371 0860 fax: 9371 9635
telefonní číslo na konzulární pohotovost pro
nouzové případy, které se stanou mimo
oficiální úřední dobu naseho generalniho
konzulatu je **0402 312 806** nebo **0401 547**
584 {pouze nahradní číslo}.
Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30
Konsuláty Slovenské republiky,
adresa nieje.
České velvyslanectví v Canbeře
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006
Slovenské vel'vyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755
Australská Slovenská Obchodná
Komora. nefunguje
Česká obchodní komora v Australii.
198 Greenhill Road, Eastwood, SA 5063
tel: 08 8172 9669 fax: 08 8373 5793
email:ccca@picknowl.com.au

Kanadské listy, mají 8 stran, předplatné Can
\$ 19.00. Vydává Mirko Janeček. e-mail:
mirko388@attcanada.ca tel. 905-278-4116.
388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3

Satellite čtrnáctidenník vydává Aleš Březina,
Torontské noviny, mají 12 stran, předplatné
Can \$ 35.00 e-mail: abrezina@rogers.com,
tel.416-530-4222

Nový Domov Torontský čtrnáctidenník,.
Redaktor.Věra Rollerová, Can \$ 38.00
novy.domov@sympatico.ca, tel. 416-439-
9557; Novy Domov; 450 Scarborough Golf Club Road;
Toronto, On. M1G 1H1; Canada

Americké listy, vydávané ve státě N. York,
redaktor Petr Bísek, Čtrnáctidenník, 12 stran,
předplatné US \$ 38.00.; Americke list; 26 Gruber
Drive; Glen Cove, NY 11542; USA; (516) 674-9438; fax
(516) 671-3147, americkelisty@optonline.net

Nový POLYGON – časopis dvouměsíčník, 96
stran A5, US\$53 ročně, nakladatelství
PRIMUS, Věžeňská 7, 110 00 Praha 1

www.cs-magazin.com
Čtíte český a slovenský zahraniční internetový
časopis CS-magazin na webové stránce www.cs-
magazin.com

10 % Sleva pro nové předplatitele. NOVIN

Pouze \$54 dolarů na rok včetně poštovného.
Napište nám na jaké jméno a adresu chcete
noviny posílat a Šek vystavte na jméno
Noviny a pošlete na adresu:
Noviny, The Wentworth Bldg. B62
University of Sydney, NSW 2006

Katolícké mše v Austrálii.

P. Jaroslav Simek, 70 Homebush Rd., 2135 Strathfield, NSW, , tel.: 02 9746 6131, mob.: 04 03 92 07 27. , e-mail: misiepater@seznam.cz

webstranka: <http://czmisie.unas.cz/>

Kostel sv. Marty ve Strathfieldu se nachází na rohu ulic Churchills Av. a Homebush Rd. Je to deset minut chuze od železniční stanice Strathfield. Po Churchil Av. se tam dostanete opravdu za deset min. klidnou chuzi.

Bohoslužby:

3.11. 2007 sobota, česká mše svatá v country clubu v 15.30 hod.
10.11. 2007 sobota, česká mše svatá na Rookwood hřbitově v kapli sv. Michala 15.00 hod.

česká mše svatá v kostele svaté Marty ve Strathfieldu v 11.30 hod.:

V neděli 11.11. 2007, 25.11. 2007, 9.12.2007 a 23.12. 2007

Po této mši sv. je obvyklé pohoštění v místní farní hale.

Po této mši sv. je obvyklé pohoštění v místní farní hale.

1.12. 2007 sobota, česká mše svatá v country clubu v 15.30 hod.

Po této mši sv. je obvyklé pohoštění v místní farní hale.

24.12. 2007 česká půlnoční mše sv. v kapli sv. Sabiny ve 23.00 hod. s českými koledami.

25.12.2007 Boží hod vánoční česká mše svatá v kostele svaté Marty ve Strathfieldu v 11.30 hod.

1.1.2008 Nový rok, česká mše svatá v kostele svaté Marty ve Strathfieldu v 11.30 hod.

ACT

Czechoslovak Club of ACT,

PO.Box 1488, Canberra ACT 2601

18 Shropshire St. Queanbeyan www.beseda.org.au

otevřeno v sobotu 14.00 – 17.00 (2pm-5pm)

V neděli 28.října Oslavy národního dne a oběd.

NSW

Československý Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemp's Creek tel. 02 9606 0904,

každou pátek, sobota od 18-21.00a neděle od 12 do 18.00

Každou první sobotu v měsíci je brigáda na zvelebení klubu.

Pro informaci zavolejte na 0434 143 148

G8M8 Great Mate

(studentská agentura)

ve čtvrtek Megaparty 8.Novembra – listopadu– od 9 hodin.

Začiatok 21:00 v GOLDEN PALACE, 68 Dixon Street, China Town

. Dievcata VSTUPNE ZDARMA do 22:00. .Pre vsetkych pivarov: JUGS ARE BACK! Od 8 do 11 hodiny jug piva za \$8. Hraje sa zmeska nasich a zahraničných piesni. Vstupne \$10.

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

Každou nedeľu od 10,15 hod. Omša svätá

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452 5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík 9807 4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a knihovna Petr Čermák 9981 4765. Večery: úterý aerobic, středa nohejbal, čtvrtek volejbal, každý druhý pátek volejbal, každou druhou sobotu odpoledne volejbal. Pátek 20 až 21 hod. půjčování českých a slovenských knih a videofilmů. Pro zájemce se koná výuka češtiny. Restaurace je otevřena v sobotu od 14 hod. do 21 hod. – pro více než 12 hostů i v jiné době dle dohody. Reservace 4987 4767, 0410 413 093, v sobotu 9452 5617. Podáváme tradiční domácí česká a slovenská jídla za velice výhodné klubové ceny! Svíčková, brynzové halušky, kachna, treska - rybí salát, jaternice a jiné speciality, vegetariánská jídla, držková polévka, "take away". České pivo!

V neděli 28.října Oslavy národního dne a oběd.

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglin Street, Brompton tel.: 08 8346 4181

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a každou neděli od 12.00 do 19.00 hod.

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156

Tel / Fax: (07) 3343 3489

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace:

Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646

Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 12 dolarů.

V neděli 28.října Oslavy národního dne a oběd.

V sobotu 10.listopadu Taneční zábava se skupinou

Bohemuss

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slováků v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: 9329 9922 Tel: Jednatelka. 9744 1691

Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých

Každé úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.

Každé čtvrtek -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky

Každé čtvrtek od 19.00 hod. Kreslení podle živého modelu

Kino SOKOL

Letovisko „Šumava“

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

v neděli 30.9 Svatováclavská pout' od 14.00

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Klub mění své působíště, pro další informace volejte na

Mobil: 0419 520164.

In Hellenic klub, Stirling St., Sir James Mitchell Park

Sobota 2.12. Mikulášská zábava = Austral-Asian House

31.prosince – Maškarní ples – Royal Park Hall, ,

27.října od 16 hodin VEČER U TÁBORÁKU.

Ern Holliday Recreation Camp, Whitfords Ave, Hillarys.

RADIO SBS SYDNEY

Locked Bag 028, CROWS NEST NSW 1585

TEL: 02/9430 2723, FAX: 02/9438 1114

Email: ikad@sbs.com.au

Vysílá **v češtině každou neděli** od 21 do 22 hodin a **ve slovenštině** od 22 do 23 hodin na celonárodním okruhu na vlnách:

Adelaide	FM 106.3	Brisbane	FM 93.3
----------	----------	----------	---------

Canberra	FM 105.5	Darwin	FM 100.
----------	----------	--------	---------

Hobart	FM 105.7		
--------	----------	--	--

Melbourne	FM 93.1 a	AM 1224	
-----------	-----------	---------	--

Newcastle	AM 1413	Perth	FM 96.3
-----------	---------	-------	---------

Sydney	FM 97.7 a	AM 1107	
--------	-----------	---------	--

Wollongong	AM 1485	Young (NSW)	FM 98.7
------------	---------	-------------	---------

Každý čtvrtek ráno v 9 hod od 9 do 10 hodin, pouze na vlnách Sydney a Canberra , pouze **česky**.

Slovensky

Adelaide	FM 92.9	Každú nedeľu v 9.00	
----------	---------	---------------------	--

Brisbane	AM 1053	Utorok o 13.30 hod.	
----------	---------	---------------------	--

„Radioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedeľu v **Sydney** od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Vysílání Čs. klubu v Jižní Austrálii lze slyšet

pondělí od 19.30 - 20.30 na stanici 5PBA-FM (89.7 MHz.)

středa od 18.30 do 19.30 na 5CST-FM (88.7MHz)

každou neděli od 19.30 do 20 hodin na stanici EBI-FM (103.1 MHz.)

Dr. Květoslav Eliáš ☎ 08 8362 4086

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České

vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 -

11.30 dopoledne.

Vedoucí: Petr Zámečník Tel: (07) 3245 5780

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie**

kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia

Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287

4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahojradio@centrum.cz

Byt v centru Prahy k pronájmu.

Tento byt je vhodný pro 1 až 4 osoby, je prostorný (skoro 100 metrů čtverečních), kompletně zrenovovaný a moderně zařízený v absolutním centru Prahy (2 minuty pěšky od Václavského náměstí). Nájemné je 60 AUD pro jednu osobu, 80 AUD pro 2 osoby, 100 AUD pro 3 osoby a 110 AUD pro 4 osoby na noc (minimum 4 noci). Čisté povlečení a ručníky jsou samozřejmě dodány v ceně. Sleva je možná za ubytování na 10 dní a více. Prosím volejte (08) 97611047 nebo (02) 9816 2026 pro bližší informace a booking.

b

Pension v centru Prahy, blízko Národního

divadla - kvalitní, nedrahe ubytování. Dvoulůzkový

pokoj s vlastní koupelnou a W.C. stojí 1400 Českých

korun (cca 82 AUD), v ceně jsou místní taxi a zdarma

káva, čaj, mléko a minerální voda. K užití je kuchynský

kout s lednicí a nadobím. Možná objednat snídaně do

pokoje. Většina míst, zajímavých pro turisty je vzdálena

5-20 min. pěší chůzí.

Více podrobností na www.estudio.cz/pension , pro

rezervace píše: pi. Olga Svehlova, 120 00 Praha 2 -

Nové Město, ul. Na Zderaze 3/1947, telef. a fax. na

++420-224 911 970 nebo na e-mail adresu:

minihome.pension@tiscali.cz

C

EXPERIENCED HOUSEKEEPER required

East St.Kilda area, Melbourne.

Dvoučlenná rodina hledá na domácí práce

(žehlení, praní, klid,) 15 až 20 hodin týdně

Excellent wages and conditions for the right

person.

Hovoří česky neb slovensky..

References preferred.

Please call mobile: **0419 381 355**

Masérka, Martina z Popradu, technika

japonská, čínská. volejte po 25.září na telefon.

0432 558 619

Mladý český pianista v Sydney Opera House!

Generální konzulát si dovoluje upozornit na koncerty mladého českého pianisty Lukáše Vondráčka v Sydney Opera house ve dnech 12. a 15. listopadu (7pm a 1.30pm). Pod taktovkou světznámého dirigenta a bývalého šéfdirigenta České filharmonie Vladimíra Aškenazyho vystoupí v rámci Rachmaninova festivalu pořádaného Sydney Symphony. Na programu bude symfonická báseň Ostrov mrtvých, Variace na Paganiniho téma a Symfonie č.3 Sergeje Rachmaninova. Další informace jsou k dispozici na www.sydneysymphony.com.au a informace o českém pianistovi na www.lukasvondracek.co.uk Rezervace na telefonu: 02 82154600

Lenka Muchová vás zve na **Marionets**

Sobota 10. listopadu v 11, 13 a v 14.30 hod.

v historické Woodford Academy v Modrých

horách.

Večer je představení

„Opera on the String“

jako součást

SHAKESPEARE NETHERWORLD.

Enquires a bookings:

John Leary OAM – 47 588 584

Norah Holman 47 822 776

Léčba Husákem

– Petr Třešňák

Zpráva o banalitě jednoho panelákového bytu

Každý si tady najde to své. Třicátníci bloumají bytem a berou do ruky stavebnici Merkur nebo školní deník s výpisky z povinné četby. V akváriu v dětském pokoji se prohánějí paví očka, na patře pamětník znovu cítí nakyslou chuť malinové šťávy Ovocit a jeho tělo se otrásá vzpomínkou na vibrace pračky Tatramat 245.1. Mladší ročníky to vnímají jinak. „*Ježiš, to byly krásný peníze*,“ ohmatává odbarvený teenager zelenou stokorunu s portréty komunistických úderníků, „*takový už se dneska nedělaj*.“ A senioři, kteří v podobném bytě, jako je tenhle, prožili nejlepší léta života, jen mlčky spočinou na sedací soupravě v obýváku. Zalistují humoristickým magazínem Dikobraz, v televizi zhlédnou zprávy líčící otřesnou sociální politiku Margaret Thatcherové a vypadají docela spokojeně. Škoda jen, že červené víno Dalibor, pokukující ze sektorové vitríny, se nesmí otevřít.

Něco jako zrcadlo

„*Je to taková terapie*,“ říká **Pavel Vančát**, jeden z lidí, kteří tuhle výstavu připravovali. Za chvíli se opraví. „*Terapie je možná moc silné slovo, spíš něco jako zrcadlo, v kterém každý uvidí sám sebe*.“ Ale skromnost není na místě. Kromě výstavy Husákovo 3+1, tedy repliky panelákového bytu ze 70. let umístěné v pražské galerii VŠUP, Vančát pro letošní podzim připravil ještě spolu s **Janem Freibergem** přehlídku Fotografie 70. let v ČSR v Galerii U Bílého jednorožce v Klatovech. A tyhle dvě jsou dohromady víc než osobní terapie nebo zrcadlo. Do zdejší, často monotónní debaty o komunistické minulosti přinášejí provokativní otázky, na něž vůbec není jednoduché odpovédět. Klatovská přehlídka by mohla dopadnout jako akce pro fajnšmekry. Vždy koho dnes zajímá detailní průzkum fotografie jedné dekády, která nota bene nebyla v oboru až tak důležitá a hrozí záplavou nesourodých jmen a snímků? Pavel Vančát to vyřešil elegantním rozdělením do žánrových podkapitol, díky němuž se ze stovek fotografií vylupuje zajímavé svědectví o tom, jak se dalo prožít první desetiletí normalizace. Člověk mohl vyrobit karikaturu bolševických symbolů, poslat ji známým jako péefko a být rád, že u soudu vyvázl s podmínkou. Mohl se živit portréty Karla Gotta a Heleny Vondráčkové pro přebaly gramofonových desek. Mohl se udělat pro sebe a vyhrávat soutěže s romantickými snímky okatých krasavic, ozvláštněných přítomností mušlí, motýlů a podobných rekvizit. Nebo tvrdě zapracovat a stát se světově žádaným fotografem skla, což umožňovalo slušnou a přitom ideologicky neutrální obživu. Mohl se pustit do dokumentu a riskovat potíže za zesměšňování prvomájových průvodů nebo si nasadit neutrální objektiv sociologa a demaskovat režim dokumentací poloprázdných výloh. Viděno s odstupem a s možností srovnání je dobře patrné, co z fotografie 70. let přežívá jako hodnota a co byla slepá ulička nebo smlouva s iáblem. Své okolí převyšuje zejména generace sociologicky orientovaných dokumentaristů typu Ireny Stehli, Dušana Šimánka či Pavla Štechy a doslova nad ně ční pár geniálních solitérů, jejichž vnitřní vidění bylo natolik silné, že ho režim nezvládl vymezit ani zamlžit. Zmiòme alespoň dva – **Bohdana Holomíčka**, jehož bezelstně vřelý rukopis vyzařuje naději, že světlo se navzdory panujícímu šeru nakonec skrývá uvnitř každého z nás, a **Jana Saudka**, který si v raných dobách ještě dovedl pohrávat s kýčem bez obžerné samolibosti a jeho snímky měly šmrnc světových parametrů.

Trojediný sifon

Jestliže klatovská výstava oživuje duši normalizace, Husákovo 3+1 je jejím tělem. Naším tělem. Se všemi chorobami, krivými zády i úzkostnou starostlivostí, jež k němu chováme. Desítka studentů pražské Vysoké školy uměleckoprůmyslové téměř rok studovala dobové materiály a přes své příbuzné, známé, inzeráty na pražských sídlištích i prolézáním kontejnerů na odpadky dala dohromady slušnou sbírku nábytku, výzdoby a předmětů denní potřeby ze 70. let. Výsledný „panelákový“ byt nevstoupí do dějin umění jako první svého druhu, repliky maloměšáckých pokojů na svých výstavách občas instaluje třeba britský fotograf **Martin Paar**. Pro českou zkušenost je ale unikátní – týká se nejchoulostivější dekády druhé poloviny minulého století, nad níž neexistuje jasná společenská shoda. Vzhledem k omezené nabídce socialistického hospodářství jsme mezi těmito předměty do jisté míry žili všichni, i když ti uvědomlejší dávali před sektorem přednost starému nábytku z bazaru. Na úrovni hmoty je Husákovo 3+1 dřením normalizace v intimním vydání a vstup do bytu tak doslova oživuje paměť těla. Myšlení

NOVINY **Kultura**

trochu bezmocně klopýtá vzadu. Nad plastovou vodovodní baterií člověk úplně cítí, jak špatně se páčkou přerazovalo na sprchu, zámky sektorového systému Universal už zase zlobí, stříbrný sifon na výrobu sodovky syčí a obří bublinky štipou do nosu. Květinové tapety se odlupují, tchýnin jazyk v květináči bude potřeba zalít a umakartové jádro propustí z toalety každý zvuk. Návštěvníka výstavy zaplavuje směs sentimentu, hnusu a bezradnosti. Bezuzdné nostalgii po minulosti, jejíž veteše se po revoluci tak rád zbavil, se odmítá poddat, protože tyhle předměty přece symbolizují dobu nesvobody a šikany. Jenže odmítnout je také nelze – jsou to vzpomínkami obalené kulisy dětství nebo mládí a popřít je znamená škrtnout kus vlastního života. Mixér Eta je zároveň bezpříznakovým přístrojem, osobní vzpomínkou a produktem zločinné doby. Každá jeho tvář vyvolává jiné emoce, a prohlásíme-li jednu za vítěze, druhé dvě nás usvědčí ze lži. Trojediný mixér zlomyslně pomrkává a čím dál bezradnější divák se mátožně potácí bytem, otevírá skříňky a ve skleničkách od hořčice Bona nachází další důvěrné společníky svého normalizovaného dětství. Fenomén přezdívaný ostalgie u nás zatím nedosáhl takových rozměrů jako v Německu, kde existuje řada specializovaných obchodů s východoněmeckou veteší a mnoho tehdejších produktů se s úspěchem znovu vyrábí. Fascinaci trabantem tu ovšem vyvažuje mnohem důslednější vyrovnání se s pohlaváry a spolupracovníky Honeckerova režimu než u nás. Představa podobné husákovské ostalgie v Česku deší a nedá se vyloučit, že výstava něco podobného spustí. Už teí mají organizátoři řadu zájemců, kteří by vybavení bytu po skončení výstavy rádi získali. Studentům – vesměs narozeným právě v 70. letech – se ale nedá nic vyčítat. Tenhle výlet zpátky v čase pojali skutečně zodpovědně: nic nepřikrášlují, spolu s výstavou vydali faktografický katalog, velmi detailně objasňující okolnosti husákovského bydlení. Jen nám umožňují vytěsněnou dobu na určité úrovni znovu ochutnat. Zbytek je na nás. A není to lehké. Husákovo 3+1 nenahrává vášnivým kritikům chování české společnosti za normalizace ani těm, kteří rádi říkají, že přece nebylo tak zle. Nepřiklání se ani k jednomu pólu debaty, ale pomáhá s tím nejdůležitějším – pochopit, proč je reflexe pozdního komunismu tak těžká disciplína. Teror znenápadněl a dalo se mu obstojně vyhnout pár ústupky a stažením do osobního světa – mezi mixéry, vysavače a televizory. Tyhle ošklivé a poruchové přístroje jsou našimi jedinými svědky, že jsme přece zůstali dobrými lidmi. To, jak rychle skončily na smetištích a jak dnes působí směšně, nás sice usvědčuje z toho, že šlo o pokrytecké přátelství z nouze. Jenže jiné kamarády jsme neměli a bez vzpomínek se žít nedá. Procházka výstavou připomíná překážkový závod přes vlastní emoce. Projde-li člověk s otevřenou myslí, může se na minulost podívat bez výmluv, ale s lepším pochopením. Takže na rovinu – autor těchto řádek dokázal úspěšně proskákat obývacím pokojem, kuchyní i koupelnou. Při prohlídce dětského pokoje bohužel kapituloval a cele se oddal četbě Neználka na Měsíci, vrcholného díla sovětské literatury pro děti.

Pubert’ák

Pubert’ák je domácí zvíře, které je velmi náročné na chov.Rozhodnete-li se chovat doma pubert’áka, budete mu muset vyhradit dostatečný prostor.Rozpínavost těchto živočichů, pokud jde o teritorium, totiž spolu s věkem stoupá.Chovatel se sám musí rozhodnout (dle úrovně vycvičenosti svého zvířete), které možnosti dá přednost.

Krmen.

Pubert’ák je všežravec, který občas přechází do fáze monožravce. Dle vědeckých výzkumů stráví pubert’ák, ač má narozdíl od krávy toliko jeden žaludek, jakoukoli potravu, která se momentálně nachází v dosahu. Spásání potravy probíhá celodenně, prakticky nepřerušovaně. Ve fázi monožravé se však může stát, že se pubert’ák dlouhodobě živí pouze jedním druhem potravy, například tradičními českými brambůrky nebo hamburgery. Veškeré snahy ze strany chovatele o příkrmování zdravou výživou přicházejí nazmar a je potřeba se s touto skutečností smířit. Většina pubert’áků má po celou dobu chovu obzvláště vysokou spotřebu prémiového krmiva, a proto je nutné, aby pubert’áky chovali pouze chovatelé, kteří si to mohou finančně dovolit, případně mají možnost úvěru či půjčky.

Celková péče

Pubert’ák je zvíře náchylné k depresím. Léčba a předcházení depresím spočívá v kupování značkových oblečků a obuvi, želatinových medvídků Haribo a počítačových her, aby se váš pubert’ák nenudil. Komunikace s pubert’ákem je závislá na úrovni dosažené při výcviku (viz níže, bod denní režim). Chovatel se musí

naučit řeč těla, aby byl schopen z trhavých pohybů hlavou, případně ramen, vyčíst nesouhlasnou reakci. Pozitivní reakce nedává chovaný pubert’ák v žádném případě najevo. Z našich zkušeností ovšem víme, že po cca 200 trnutí ramenním kloubem již většina chovatelů ví, na čem je.

Denní režim

Pubert’áka je nutno podrobit komplexnímu výcviku. Od přírody je to tvor líný, který je schopen veškerou svou energii vynaložit na správné oddechování při spánku, resp. na změnu polohy na gauči z levého boku na pravý a naopak. Výcvik sestává z výuky jednoduchých příkazů, jako například "Jdi do školy", "Umyj si ty zuby", případně "Umyj nádobí". Někteří pubert’áci reagují na výcvik příznivě a po pár letech jsou schopni reagovat na cca 4 příkazy z

20. Jiní pubert’áci výcviku odolávají a osvojí si příkaz pouze jeden. Většinou jde o povel "Jdi se najíst", v menší míře "Jdi spát".

Komerční využití a návratnost investic

Pubert’ák je domácí zvíře chované výhradně na ozdobu a nelze očekávat, že z něj vydolujete jakoukoli činnost generující přínos pro rodinu. Návratnost investic je dlouhodobá, někdy trvá i deset let, než zjistíte, zda chovaný jedinec bude schopen samostatného života. Někteří jedinci zůstávají i svých chovatelů do pozdního věku a znamenají pro něj nemalé náklady. Proto by si každý chovatel měl řádně rozmyslet, než se do chovu vůbec pustí. V případě, že si není jist, měl by si raději pořídit jiné domácí zvíře. Před chovem pubert’áků jsou varováni zejména kardiaci a další osoby, které špatně odolávají stresu. Na druhou stranu je nutno říci, že žádné jiné domácí zvíře vám nepřilne tolik k srdci. V tom jsou pubert’áci naprosto nenahraditelní.

Pepíčkova sousedka porodila chlapečka. Ten se ale narodil bez uší.

Sousedka přivezla malého synáčka domů a pozvala na návštěvu Pepíčkovu rodinu. Předtím, než šli na návštěvu, si tatínek zavolał Pepíčka a povídá mu:

"Jestli se zeptáš, proč nemá uši nebo o uších jenom cekneš, dostaneš takový výprask, jaký jsi nezažil!"
Pepíček to pochopil a vyrazil...

Když se podíval do postýlky povídá:

Jé, to je krásné miminko." Sousedka se zaraduje a povídá: "Děkuji Pepíčku, jsi moc hodný."
Pepíček dále povídá: "A má moc krásné palečky, a kouzelný malý nosánek, a krásná očička...

" Sousedka na to:"Ty jsi ale zlatíčko, Pepíčku."
"A vidí dobře?", ptá se zase Pepíček. Sousedka na to: "Doktor povídal, že je 100% šance, že zrak bude mít v pořádku..."

Pepíček se ušklíbne a říká: "Tak to je fajn, protože kdyby potřeboval brejličky, to byl pruser..."!!!

Paní říká lékaři: "Pane doktore, můj manžel si myslí, že je lednička."
"No, jestli mu to jinak nedělá potíže, tak ho nechte - ať si to myslí."
"Ale když on v noci spí s otevřenou pusou a mně to světlo hrozně vadí."

Jedu domů autobusem...

Autobus je přeplněný, takže vzdám ražení lístku a chci poprosit paní přede mnou, aby mi ho orazila. Ale jak ji nejlépe oslovím? Budu jí tykat nebo vykat...???

Na předposlední zastávce nevystoupila, takže jede až na zastávku poslední. Pořádně si ji prohlídnu. Má sebou láhev vína, takže jede určitě k nějakému muži.

Ta láhev vína není zrovna z nejlevnějších, takže to musí být hezký muž. U nás bydlí ale jen dva hezcí muži - můj muž a můj milenec. K mému milenci nemůže jet, protože tam jedu já. Takže jede k mému muži. Můj muž má dvě milenky - Katrin a Andreu.

Katrin je na dovolené...

"Andreo, můžeš mi, prosím, orazit lístek?"

"My se známe...???"

Dala bych si chipsy (konverzace ženy a muže)

Žena: Dala bych si chipsy.

Muž: Nejez to, zase budeš brečet, jak vypadáš.

Žena: Jak vypadám?

Muž: No jak bys vypadala.

Žena: To se tě právě ptám. Ptal ses mě, jak vypadám.

Muž: Já že se tě ptal? Mně je to přece jedno.

Žena: Tobě je jedno, jak vypadám?

Muž: Ale není mi to jedno, co furt máš?

Žena: Já nic nemám, jen že jsi říkal, ze blbě vypadám.

Muž: Cože jsem říkal?

Žena: No že blbě vypadám.

Muž: To jsem neříkal, vždyť víš, že se mi líbíš.

Žena: Jak moc?

Muž: Co jak moc?

Žena: Jak moc se ti líbím?

Muž: No normálně - moc.

Žena: Tak normálně nebo moc?

Muž: No moc, no.

Žena: A jak moc?

Muž: Šmarjá moc moc. Necháš mě dívat?

Žena: Já tě ruším? Tak já tě ruším a blbě vypadám, že jo. Já tady taky nemusím být.

Muž: *mlčí* (Nemusíš)

Žena: Ty mlčíš? Takže tu nemusím být?

Muž: Cože? Ale jistě že tu musíš být.

Žena: Musím? Tak já musím? Jistěže musím! Kdo by ti pral a vařil, že?

Muž: Ale přece víš, že tě miluju.

Žena: Nevim. Jak to mam vědět? Jak mě miluješ?

Muž: *(Montoya se tlačí na Schumachera)* Co? Cože? Jo, miláčku, určitě máš pravdu.

Žena: Jak cože? Ty mě vůbec neposloucháš!

Muž: Počkej prosimtě chvíli. Jedou devětačtyřicátý kolo, ještě tři a budeme si povídat. Žena: Musím ještě žehlit.

Muž: Tak běž žehlit.

Žena: Jistěže, já můžu jít žehlit a ty se budeš dívat.

Muž: *(úpění)* Tři kola miláčku, tři kola, potom klidně vyžehlím já.

Žena: Jistě, ty určitě vyžehlíš. Ty něco uděláš. To bych se dočkala.

Kdy jsi tady naposled něco udělal? C-O-K-O-L-I-V.

Muž: Nikdy.

Žena: No jistě, to jsi celej ty.

Muž: Dáš už pokoj, prosím tě? Za chvíli bude konec.

Žena: Ne za chvíli. Hned je konec. Mam toho dost. Jdu pryč. Nebudu utrácet svůj mládí s někym, jako ses ty.

Muž: Cože nebudeš utrácet? Mohla bys prosím tě chvilku mlčet?

Muž odevzdaně vstává, přináší z kuchyně chipsy a podává je ženě. Žena naštaně bere pytlík a cpe si do pusy plnou hrst chipsů

Žena: Myslíš, že jsem tlustá? Asi bych to neměla jíst, co?

Muž: *(zoufale chytá hlavu do dlaní...)*

P.S. Vratislav známé = Hádej pro koho jsem to napsal.....

Pohádka.

V Půlnočním království je chytrá princezna na vdávání, nápadníci se jen hrnou. Princezna si vymínila, že aby si mohla vybrat toho pravého, musí se s ním projít při svitu měsíce zámeckým parkem. Potíž je v tom, že z takové procházky se vždy vrátí sama - po princí ani vidu ani slechu. To se rychle rozkřikne a další nápadníci se už nehlásí.

Zoufalý král tedy nechá vyhlásit, že dá princeznu za ženu a půl království prvnímu, kdo se z té procházky vrátí živ a zdráv. Přihlásí se jediný zájemce - Honza. Jde tedy s princeznou do parku a když přijdou k jezírku s krokodýly, princezna si sundá z ruky prsten a hodí ho do jezírka. Nato se otočí k Honzovi a říká: "Vyndej ho!" Honza si ho vyndá, princezna se radostně usměje a říká:

"No vidíš, a ti ostatní blbci skákali do vody..."

Aby bylo manželství šťastné, potřeboval by muž tři ženy. Jednu, aby se starala o domácnost, druhou, aby se starala o děti a třetí, která by mu dávala lásku.Jo a ještě čtvrtou! Na co? Aby na ty ostatní dávala pozor, jak si plní své povinnosti.

VE VZDUCHU: Čechoviny - 3

Některé věci, které se staly za mého působení na letišti, jsou z dnešního hlediska nemožné, ba dalo by se říci, že hraničí s bajkami. V době mého působení na letišti Bratislava, kde jsem byl zaměstnancem společnosti Slovair, která tehdy provozovala pravidelné lety s L 410, aerotaxi s L 200, práškovala s Čmeláky a s AN 2 a také vlastnila několik vrtulníků Mi-8 a Mi-2. Tam se děly neuvěřitelné věci. Například vedoucí provozu, zasloužilý partyzán, nechal namontovat na Čmeláka podvozkovou nohu bez atestu, která se bůhvíkde vzala, Čmelák se při startu na zálet propadl, noha praskla a málem uhořel pilot. Toho zachránil z hořícího letadla jeden přístrojař, který holdoval alkoholu a většinou, když „jí měl“, tak se rozhodl, že emigruje do Maďarska, což většinou konal s knihou veršů Sándora Petöffiho, ze které pak přednášel maďarským pohraničníkům, když ho vyšetřovali na stanici; pak nám ho vrátili s kocovinou a s knihou pod paží... Tentokrát nedosáhl dostatečného tlaku, takže jenom cosi vykřikoval maďarsky před hangárem a ty, co byli nejbliže, mlátil knihou po hlavě. Faktem je, že když Čmelák dopadl na dráhu, jediný se zmohl na akci, odhodil knihu, vykřikl plynnou slovenštinou „je to v piči“ a utíkal k letadlu. Pilota vytáhl už z plamenů, sám byl také popálený. Když Janíčka odtáh od letadla, čmelák vybuchl. Od té doby jsme si ho všichni vážili a věděli jsme, že to není jenom opilec, ale když o něco jde, dokáže reagovat neuvěřitelně rychle. Ten vedoucí šel za trest pracovat do hangáru na generálky Čmeláků, kde vynikl tím, že se mu podařilo dát na Čmeláka jednou obě nohy stejné, takže Čmelák, který má normálně kola k sobě, je měl k jedné straně jako při tanci... Všichni se na to chodili koukat, protože nikdo nevěřil, že může být někdo až tak blbý..

Jednoho dne na jaře, když už bylo pěkně, jsme seděli před „Chudobným barem“, což byl letištní podnik vyhlášený široko daleko, a lhalo se „o celý hřebík“. Když tu kde se vzala, tu se vzala stařenka jak z pohádky. „Pánové, prave som prišla z našej dediny, je to tuná na sever kúsok, viete, a autobus sa nam tam pokazil a ja idem na sobáš nášho Janka, no a ten autobus, čo sa pokazil, tak ma aj vyložil a my čakali na druhý a ja bába stará som zabudla svadobnú tortu pri cestě, no a keď vidím že aj hento vrtulník tuná máťe, čo kebystě preň došli, je to kúsok, len nejakých 50 kilometrov, no čo je také pre vrtulník, no povedzte? Snažili jsme se babče vysvětlit, že i když dá „pedesiatkorunačku pánu pilotovi“, že to prostě nejde. Paní smutně odletěla do Prahy na svatbu a bez dortu. No, co čert nechtěl, asi za hodinu dostal pilot Mi 2 příkaz letět směrem, který nám paní udala. Řekli jsme mu o dortu a on řekl, že se po něm podívá. Skutečně ho přivezl ve velké bílé krabici, vážil asi pět kilo. Nikdo na něj neměl ani moc chuť, byl pátek a každý spěchal domů. V pondělí se ta paní vracela z Prahy. V jakém byla šoku, když jsme jí ten dort přinesli, to si nikdo nedovede představit. „No páni, keď ste taký hodní, sjezte si ho na moje zdraví, pak že mladí len trtkajú a kradú, to musím napísať do novín!“ „Paní jenom to ne, to bysme měli strašný malér, víte to je zakázané, lítat si jen tak pro dort!“ Potom si musel každý dát povinně strašně těžký dort, plný másla, ke kávě. Pak jsme nabízeli dort každému kolemjdoucímu, každý si musel

ke kávě povinně vzít „tortu“.

Mosambický vládní Douglas 8 (Jan Čech)

Později v Praze jsem zažil s kolegou Javůrkem úžasnou věc. Byli jsme na Starém letišti pouštět mosambickou vládní DC 8. Vzal jsem si foťák, jak jinak, nafotil jsem si tuto kuriozitu, když vtom na mě začal Javor

Strana 11

řvát: „Ty vole, koukej, podívej se, no to je průser!“ Omlouvám se za vulgarismy, ale situace byla natolik vážná, že se člověk zrovna moc nekontroloval. Když jsem se podíval směrem, kterým Jirka ukazoval, na dráhu 32, po dráze v oblacích prachu letěla TU 154 Malévu a znovu dopadla na dráhu, když v tom jí upadl ocas, který táhla za sebou. Teprve, když prach opadl, dolehl zvuk kovu drhnoucího o beton ke staré nádražní budově. Motory přestaly hučet a nastalo hrobové ticho. Koukali jsme s vytřeštěnýma očima na dráhu. Nevím, jak dlouho jsme takto zírali, ale pak nám došlo, co se vlastně stalo, sedli jsme do Avie, na které byl agregát a jeli k dráze. Naštěstí také hasiči viděli, co se stalo, a než jsme se dostali k letadlu už tam hasiči byli. Všude kolem byl rozlitý petrolej a z trosek vylézali cestující, kterým pomáhala posádka. Zeptali jsme se hasičů, jestli nepotřebují pomoc. Ti nás zahrnali (celkem oprávněně) a když jim kapitán, autor tohoto „tvrďšího“ přistání řekl, že už v letadle nikdo není, a že kromě jedné letušky není nikdo zraněný, letadlo naštěstí bylo poloprázdné a v ocasní části nikdo neseděl, hasiči prostor kolem letadla uzavřeli a nikoho tam nepouštěli. Bylo nám jasné, že dráha zůstane ještě dlouho uzavřena a dráha 24 v té době byla v rekonstrukci, delegace představitelů mosambického lidu, ke kterému nás pojilo tradiční a nerozborné přátelství, bude muset zůstat v soudružském rozhovoru, který zajímal obě strany, ještě jeden den. Černé dny Malévu jakoby nechtěly skončit.

Havárie Tupolevu 154 Malevu (Petr Popelář)

Druhý den jsem měl linku z Budapešti, volali ji na přílet, sedl jsem do traktoru s agregátem a jel na plochu čekat na letadlo. Slyšel jsem typický zvuk „stopadesát čtyřky“, ale šel z divného úhlu, jako od „kančího d'olíku“ neboli Kopaniny. Ale dráha 24 byla zavřená, tam kralovaly buldozery a bagry. Skutečně, Maďar na finále na dráhu 24, plné klapky, stažené plyny, nezadržitelně se blížil k dráze. Tam pokojně snědí spoluobčané s lopatami házeli písek, když v tom se jeden obrátil a viděl tu hrůzu, co se na ně řítila. Zůstali stát v základním pracovním postoji, tj. opření o lopaty, a spolu s řidičem bagru a zkamenělým řidičem buldozeru tvořili malebné sousoší. V tu chvíli si patrně uvědomila i posádka svůj omyl a motory tůčka zřetelně šly z volnoběhu na maximální výkon. Stopadesát čtyřka se začala houpat, jak byla na minimálce a motory, které nesluly zrovna prudkou akcelerací, se snažily seč mohly. Naštěstí zabraly a letadlo udělalo průlet nad nebohými dělníky doslova v pár metrech! Těm se muselo zdát o čertech! Letadlo sedlo potom standardně na dráhu 31 a zartolovalo na stojánku. Když přistavili schody, vyběhl ven na schody palubní mechanik a začal dupat po své čepici a něco maďarsky řvát na Jirku Cetla, zástupce Malévu. Ten se ho snažil uklidnit, pak vyšel ven z letadla kapitán a mechanik se na něj vrhnul a začal ho škrtit, to vše ještě s cestujícími na palubě. Cestující začali vystupovat ve chvíli, když palubní mechanik začal mlátit s kapitánem o trup letadla. Klid'as pan Cetl oba zatlačil do letadla, aby nedělali divadlo pro celé letiště. „On se na něj trochu hněvá, že si spletl dráhu a že si málem rozbili hubu, ale to víš, to se občas stane, ale to bude zase dobré, toho si nevšímejte,“ řekl. Když jsem potom viděl rudé šrámy na krku kapitána, asi se ten „borťák“ hněval trochu víc, zvlášť když viděl ležet u jednatřicítky rozštípaný trup jejich letadla ze včerejška, to na optimismu nepřidá, to dá rozum... Když potom letadlo odletělo s „poněkud rozhádanou“ posádkou na palubě, říkal jsem si, že bych tam nechtěl být cestujícím, ani kdyby to bylo zadarmo.

Tak to byly letecké povídky, které se udály v létech osmdesátých. Někdy přístě nashledanou a hodně štěstí a zdraví přeje Honza Čech

Převzato z Planes.cz se souhlasem autora

Jan Čech

Jak ceska diplomacie ve sluzbach BIS otravuje emigranty.

Ross Hedvicek.

Rozhovor s Jirim Vankem. Jen kratky uvod pro ty, co se "o politiku nestaraji". Jiri Vanek je australsky obcan. Az do roku 1978 byl obcanem CSSR, obcanstvi mu bylo odebrano a byl vystehovan do Rakouska. . Jiri Vanek ma i sve heslo na Wikipedii zde, coz mimo jine svedci i o tom, ze v emigrantskych kruzich i mimo ne je Jiri Vanek dostatecne znama a vyznamna osoba - jinak by nebyl v encyklopedii, ze jo? Jiri Vanek je jednim z puvodnich signataru Charty77 a je krome Vaclava Havla jedinym signatarem, který svůj podpis odvolal. Rozdil byl jen v tom, ze Vaclav Havel odvolal svůj podpis po prvnim vyslechu na StB hned v lednu 1977 (to je dobre dokumentovano a popsano) a Jiri Vanek odvolal svůj podpis az ve Vidni v 79. roce na protest proti vystupovani komunistu-gauneru-chartistu, kteri predstavovali Zapadu Chartu77 jako pouze komunistickou a levicovou opozici tehdejsimu rezimu.

Mimo to je Jiri Vanek velmi aktivni v cause Vladimira Hucina, cimz se nepochybne dostal na musku soucasnemu neo-komunistickemu rezimu - hlavne tedy BIS. Nutno podotknout, ze Jiri Vanek z davne minulosti znal nejen Vaclava Havla, ale i nektere dnesni hodnostare BIS, mezi jinymi plukovníka Starka, ci reditele olomoucke BIS Jana Prince.

Zacatkem roku 2007 rozeslal Jiri Vanek nasledujici informaci: "Dobry den damy a vazeni panove, v minulych dnech probihalo a vlastne jeste probiha setkani mezi mnou a agenty Australske Federalni Policie (AFP) v Sydney kteri me kontaktovali telefonicky a pozadali me o navstevu v mem byte. Na zaklade zadosti ze Statniho zastupitelstvi v Olomouci Cesky konzulat v Sydney pozadal AFP aby zjistila jestli jsem navstivil Ceskou republiku v dobe kolem 13. ledna roku 2005. Dalsi vec o kterou ma zajem Statni zastupitelstvi v Olomouci je zjistit jestli znam tyto lidi: Radim OBST, Karel STUDENY, Vladimir DOSTAL, Petr KOVANDA, Ladislav PROUZA, Ondrej STARY. Tyhle jmena jsou vsude, racte se presvedcit."

Otazka RH: Jiri, jak to bylo s tim dotazovanim na tebe z Ceske republiky? Kdo, co a jak?

Odpoved JV: Zazvonil telefon, predstavil se agent AFP (Australia Federal Police) a velice slusne me pozadal, jestli bych si neudelal cas, ze by se me chtel na neco zeptat. Prisli dva a polozili me par otazek ohledne me udajne cesty do Ceske republiky v lednu 2005 a zeptali se me jestli znam lidi, ktere meli na seznamu. Jednalo se o lidi, kteri meli nejvetsi na likvidaci Vladimira Hucina, lidi ze Statniho zastupitelstvi v Olomouci a jine podobne demokracii nebezpecne individua: Radim OBST, Karel STUDENY, Vladimir DOSTAL, Petr KOVANDA, Ladislav PROUZA, Ondrej STARY

Otazka RH: Takze ty jsi v Cesku nebyl nekdy od roku 1991?

Odpoved JV: Co bych tam paneboze delal? A jeste ke vsemu jsem tam mel byt podle ceskych cmuchalu v lednu, v dobe, kdy travim nejvice casu na plazi, kde me nepronasleduji chmurne myslenky na to co se deje ve smradlavem Cesku, kde lidi pali v kamnech pneumatiky, plastove lahve naplnene olejem atd. Otravit se nechci.

Otazka RH: Ovsem Starka znas, Prince znas - nemuze to byt od nich nejaka pomsta kvuli Hucinovi? Jsou to vsechno stejni komunisti jako driv, treba zase vymysli nejake "zahranicní spiknutí" jako v padesatych letech a potrebuji, abys tam figuroval aspon v nepritomnosti - napisou to v novinach, Gross to rekne v Kotli a luza tomu uveri, co se ji predhodi.

Odpoved JV: Po první petici za verejny soud s Vladimirem Hucinem bylo uz verejne zname, ze jeden z tech, kteri byli povereni Biskou a ultralevicovymi komunisty k likvidaci Hucina hlavni roli sebral plk. Jan Princ. Frantisek Starek me vzkazal, abych nebyl na Prince tak prisny, ze se vse s Hucinem casem vyjasni. Princ me naopak vzkazal, ze kdybych se ukazal v CR tak ze se mnou zatoci. Nevim co tim myslel, odpraskl by mne? Zajimave je, ze vzkaz od Prince me vzkazal syn iranskeho komunisty Darius Nosreti (dnes zurive zastavajici se fasistickeho Iranu), který byl s Princem v telefonnim kontaktu. Nosreti rekl, ze zavolal na Olomouckou BIS, operatorovi rekl, ze chce mluvit s Princem, aby se ho zeptal jestli jsou moje "pomluvy" Prince pravdive. A pak si panove o mne popovidali. Ja jsem nikdy Prince nepomlouval. Pravda neni pomluva. Ze ma Princ papiry na hlavu pres tricet let neni zadne tajemstvi. Prekvapuje mne, ze Havel presto napul blazna posadil do kresla po Lorencovi. Bud to bylo pod vlivem alkoholu nebo dodrzel dohodu s estebe. Nejspis asi oboji.

NOVINY - Z RESPEKTU

Otazka RH: Takze tvuj pripad je jasny priklad zastrasovani emigrantu, aby se nijak nemichali, byt jen verbalne, do pripadu statniho terorismu v Ceske republice? A vzhledem k tomu, ze jsi australsky, nikoliv cesky obcan, si cesti chytraci trochu prdli do gati, ne?

Odpoved JV: Jsem pouze australsky obcan, to je pravda, ale taky je pravda, ze nikdy jsem neuznal jakekoliv rozhodnuti bolsevicke mafie v Ceskoslovensku o zbaveni meho obcanstvi. Je to stejne jako by po druhe svetove valce Zid, který zbaven obcanstvi nacisty - ignoroval rozhodnuti fasistickeho soudu. Zastrasovani emigrantu statnim terorizmem existuje. O tom snad nikdo nemuze pochybovat.

Otazka RH: Jake legalni akce je mozno ted podniknout? Je mozna akce australskeho ministerstva zahranici proti ceske ambasade?

Odpoved JV: Moznosti jsou. Podle mych kolegu od soudu bych mohl zazalovat vladu Ceske republiky a zadat velmi vysoke odškodneni za zhorseni meho zdravotniho stavu po dusevne-teroristicke akci Statniho zastupitelstvi vuci me osebe. Nepatrim k tem bohatym, kdyz neco chci musim na to setrit, ale nenazrany termit jakych je v Parlamentu Ceske republiky habadej se ze mne nestane. At daji radsi penize prazskym bezdomovcum, kteri svym vysokym poctem delaji Praze velkou ostudu.

Otazka RH: Bylo Tve rozhodnuti odvolat podpis Charty zverejneno?

Odpoved JV: Co te vede, mlci do dneska. Pred par lety me napsala jedna, dnes uz vyhozena novinarka, ze slysela od Petra Uhla, ze se me odvolani Charty 77 projednavalo v jeho byte, Uhl zastaval nazor, ze odvolat Chartu by nemel byt problem, ale Benda je vsechny serval, ze si to dovolit nemuzou, ze by to byla politicka sebevrazda.

Otazka RH: Odpovedel Ti Cesky konzulat v Sydney nebo Velvyslanectvi Ceske republiky na tve emaily tykajici se statniho terorizmu?

Odpoved JV: Pan konzul Srol z konzulatu v Sydney me zavolal, trochu se zpozdenim, ale to se da omluvit protoze byl mimo urad. V unoru me konzulat v Sydney poslal dopis , bohuzel na nem byla moje adresa spatna a dopis nedosel. To jsem se dozvedel v poslednich dnech. Myslim si ze Konzulat v Sydney jednal a jedna profesionalne na rozdil od Velvyslanectvi v Canberre ktera stale mlci, jen jsem dostal vcera 16. rijna od první tajemnice vubec první email, ze moje zprava pro velvyslanectvi byla prijata. Tot vse. Myslim si, ze pan Srol by mel byt velvyslancem Ceske republiky v Canberre protoze pracuje tak, jak se na diplomata slusi. Kdyz uz tedy nemuze dostat sve misto zpet byvaly Velvyslanec pan Suchanek, který se stal pred lety obeti komplotu ze strany Ceskeho statu.

Otazka RH: Jakeho komplotu? O co tam slo?

Odpoved JV: Chteli vystvat pana velvyslance Suchanka tak pouzili typicky cesky system a pracovnik ministerstva zahranici o nem rozsiril pomluvy ktere se sirily v australskem a ceskem tisku. Pan Suchanek nakonec vyhral soud ale misto velvyslance nikoliv, coz je ostuda.

Otazka RH: Jaky maji vztah ostatni emigranti k zastupitelskym uradum v Australii?

Odpoved JV: Moc ceskych emigrantu neznam, ale obcas jedu po Military Rd., kde sidli Cesky konzulat a tak mam moznost videt par lidi do konzulatu vkrocit nebo z neho vyjit. Pripadaji mi jako by chodili do kostela.

Otazka RH: Jak to myslis? Vazne ksichty a pevne utazene slajfky? Nebo do kostela - jako ze tam chodi ke zpovedi? To by nebylo nic noveho - kolaborantu s komunisty bylo mezi emigranty bohuzel vzdy dost, ruzni ti upravenci a zurivi "krajani". Potkavas je?

Odpoved JV: Vazne ksichty, slajfky a nablyskane protezy. Nemam pratele mezi ceskou komunitou, mozna 5 lidi s kterymi se obcas sejdu. Za 27 let co bydlim v Australii jsem nebyl v Sokole a zadnem ceskem spolku. Nevim jak dnes ale drive tyto spolky byly prolezle ceskymi kolaboranty.

Otazka RH: Co si myslis o dnesni vlade v CR?

Odpoved JV: Byl jsem velky fanda ODS, bohuzel po jmenovani bolsevickych gauneru do nejvyssich poziv v policii CR ministrem vnitra Langerem nechci o ODS slyset. Langerovi nevadi ani Komorous, clovek který obhajoval okupaci Ceskoslovenska a estebacky student, který mel byt pozdeji vyslan do zahranici, aby si posvitil na "ptacky" jako jsem ja.

Otazka RH: Co si myslis o tom cirkusu s Konfederaci polepsenych veznu a o tom, jak na sjezd KPV v Olomouci

nechteli pustit ani Hucina - který se kvalifikuje jako politicky vezen jak Husakova, tak i Havlova rezimu?

Odpoved JV: KPV pod vedenim Kavalirove je spolek kolaborantu. A udelenim statniho vyznamenani Kavalirove prezidentem Klausem, co si o tom myslet. Taticek je kolaborant taky. Kavalirova byla propustena z vezeni za dobre chovani par let pote co muj otec stravil rok v samovazbe. Nejspis udavala na ostatni vezne, jinak by ji v tech krutych letech za dobre chovani nepustili.

Otazka RH: Dostal jsem email, ze konzulat zrejme neposilal zadnou zadost AFP, ze to byla ambasada. Mezitim jsi zjistil, ze velvyslance je nejaky funkcionar z Olomouc - tam kde sedi Princ. Veris na nahody?

Odpoved JV: U soucasnych ceskych velvyslancu je typicke ze byli nejak extra spojeni s bolsevicko-fasistuickym Husakovym rezimem. Nynejsi velvyslanec v Canberre byl vybran jako vzorny svazak na stredni skole a poslan na Olympijske hry v Moskve. Pred cestou se setkal s Velvyslancem SSSR. Svet protestoval a bojkotoval OH 1980 ale to nasemu mlademu svazakovi nevadilo. Zajimavy nazor od Vladimira Hucina: "Tak to já byl v tu dobu na rozdíl od svazáka Karla Pazoutka v politické veznici Minkovice a soucasný komunistický bachar-poslanec za KSCM s.JUDr. (SNB) Josef Vondruska mne trestal za to, ze jsem mel poznámky k s.Heleni Fibingerove - koularce, která schvalovala nasi neucast na OH v USA. Velvyslanec se znal s Princovou, jak blizko neni znamo.

Otazka RH: Ja myslim, ze by ses mel obratit na sveho MP, ten zase na australske ministerstvo zahranici a meli by zadat Ceskou republiku o odvolani a vymenu Velvyslance Ceske republiky pro ztratu duvery hostujici zeme, prekrocení pravomoci diplomata a nelegalni zapojeni se v ve zpravodajske cinnosti pro cizi zemi. Ja myslim, ze praxe posilani te druhe generace fizlu (tady jim rikaji "baby-KGB") na diplomaticke posty musi byt Ceske republice zatrhnuta a meli by dostat mokrym hadrem pres ty jejich blbe drzky. Dost ostudy se v zahranici nadelal Jan Kavan a ted v tom pokracuje Vaclav Klaus. Co myslis?

Odpoved JV: V normalni civilizovane zemi by to melo fungovat takto: Velvyslanectvi pozada sveho nadrizeneho coz v danem pripade je Ministerstvo zahranici ktere by melo pozadat Statni zastupitelstvi o vysvetleni jak cestoval rozkaz k me "spolecenske" likvidaci. Kdyz by se Statni zastupitelstvi rozhodlo zatloukat (coz v civilizovane zemi neni mozne) , vyhazet vsechny bolseviky ze Statniho zastupitelstvi v Olomouci. Na to by ale musel byt ministr spravedlnosti a ne politicka figurka. Kavana me nepripominej, nerad bych se pozvracel. Uz si vybral Klausovi pomnik?

Otazka RH: Kdybys mohl volit, koho bys chtel na Hrade?

Odpoved JV: Definitivne ne profesora Taticka. Prekvapuje mne drzost komunisteckeho gaunera Dienstbiera jak se vnnucuje na Hrad. A vubec, nejlepsi by bylo predat vladu a Hrad nejake sousedni zeme do doby nez se ten neskutecny bordel podari vycistit nejenom od korupce, zlodejen a podobnych svinstev ale je treba vycistit zemi od komunisticke spiny a prachu který je usazen v kazde statni budove. Pokud se tak nestane Ceska republika skonci v izolaci.

Otazka RH: Jeste bych se vratil k Hucinovi, kdo se podilel z Chartistu na jeho likvidaci?

Odpoved JV: Likvidacni tym vedl plk. Jan Princ který dostaval pokyny od nebezpecnych levicovych extremistu prevazne ze Severni Moravy. Princ mimo jine touhle spinavou praci splacel dluh estebakum za umozneni vycestovat na specialni pas do zahranici v dobe totality. Frantisek Cunas Starek se v pripade likvidace Hucina projevil v jinem svetle nez jakeho jsem ho znal pred 30 lety. Cunas mel zabavit vezenske svazky chartistu aby se verejnost nedozvedela kdo z nich udaval ve vezeni. Na prince se hodi Estebak zustane estebakem za kazdeho rezimu a s odchodem do duchodu za sluzby bolsevicko-fasisticke vlasti si odnese tucnou vysluzku zatimco vdove po zavrazdenem hrdinovi v komunistickem zalari odmitnou vdovsky duchod. Dalsi vytecnik je Petr Uhl který se snazil ovlivnovat soudy svymi lzivymi clanky v ceskem tisku a v sireni pomluv pokracuje I presto ze Hucim byl definitivne zbaven vsech obvineni. Ale nejvetsi krysa z chartisticke smetanky je byvaly min.vnitra Hradilek. Pocti si o nem Kdo zneuziva demokracii na mych strankach. Neprimo likvidaci pomahal I Vaclav Havel svym ignorovanim zadosti o zasah proti porusovani lidskych prav Vladimira Hucina a zcela prehlizel jeho likvidaci stejne jako jeho naslednik nechartista Vaclav Klaus. Ti cesti prezidenti jsou vskutku podivini.

(Pokracovani priste)

PŘIPOMENUTÍ SI 28. ŘÍJNA 1918 – OSAMOSTATNĚNÍ HISTORICKÝCH ZEMÍ ČESKÝCH - PO 89. LÉTECH_ (Projev na náměstí TGM – 28/10 2007 před přerovskou radnicí.)

Vážená reprezentace přerovské radnice, občané statutárního města Přerova, milé sestry a bratři z řad Kratochvilovy župy sokolské, přátelé a sympatizanti českého skautského hnutí v Přerově, milí hosté, kteří jste obětovali dnešní sváteční čas nedělní k uctění památky ZŘÍZENÍ ČESKOSLOVENSKA PŘED TĚMĚŘ 90. LÉTY ---

Dovolte mi, abych Vám ze srdce poděkoval za Vaši účast na tomto mítinku a zároveň při této příležitosti opět vyslovil hluboké rozhořčení nad rok od roku se opakujícím mizivým počtem přerovských občanů, ctících společnou jednotu českého, slovenského a rusínského obyvatelstva v srdci Evropy, kteří se po první světové válce spojili v úsilí integrace a utvoření samostatného Československa.

Díky obrovskému morálnímu kreditu trojice – dr. Tomáše Garri-gua Masaryka, dr. Edvarda Beneše a generála Milana Rastislava Štefánka – byla dne 28. října 1918 anulována třisetletá poroba Čechů, Moravanů, Slováků, Slezanů a Podkarpatorusů rakousko-uherským mocnářstvím – a zřízena samostatná Republika Československá.

Žel – po zradě našich spojenců – Francie a Velké Británie, po dvacetileté éře samostatnosti ČSR – němečtí nacisté uchvátili moc ve státě, na území Čech, Moravy a Slezska zřídili Protektorat Böhmen und Mähren, slovenští separatisté vytvořili Slobodný slovenský štát – a nastala další, šestiletá poroba naší vlasti během druhé světové války.

Po pádu nacistické éry v květnu 1945 nastalo kratičké údobí „politické rekonvalescence“ ČSR, v únoru 1948 však došlo ke komunistickému puči a k následné, více jak čtyřicetileté bolševizaci ČSR, k dalšímu hospodářskému a politickému drancování naší republiky Sovětským svazem...

1 Byl to důsledek rozdělení politických zájmů západních spojenců a SSSR, kteří vyhráli 2. světovou válku. ČSR byla přiřazena do sféry sovětského bloku – na východ od tzv. „Železné opony“ a zůstala sevřena v „bolševických kleštích“ až do Listopadu 1989.

Brzy po „ódách na Sametovou revoluci“ (po 17. listopadu 1989) a po „cinkání klíči na pražské Letné“ se ukázalo, že šlo pouze o předem dohodnuté „předání politické moci“ bolševických poten-

tátů, kteří totálně zlikvidovali během svého působení v ČSR naši hospodářskou potenci – a po vyrabování ji předali (bez výstřelu) tzv. ilusornímu disentu a la Václav Havel a spol. ...

Šlo o velmi dobře připravenou politickou „mezihru“- jejíž dosah pociťujeme až do dnešních dnů, bezmála po osmnácti létech „re-

organizací“ moci ve státě, kdy se Česká republika potácí v miliardových deficitních hospodářských výsledcích a východisko hledá v eurostrukturálních fondech...

Exbolševičtí mocipáni dneška navíc vyvíjejí maximální úsilí, aby se neuskutečnila akce umístění amerického radarového systému v středočeských Brdech. Prioritní snahou špiček Kremlu a KSČM v současnosti je, aby byly a priori eliminovány politické vlivy USA v středoevropské oblasti (v ČR a v Polsku) – a udržet si „na uzdě“ provýchodní politickou orientaci všech bývalých satelitů SSSR.

Mnozí čeští stoupenci „NE RADARU!“ si dosud neuvědomují, o co nám vlastně jde! – Brnkají na antimilitaristickou strunu boje proti americkému Pentagonu a stále setrvávají v záměrném odklonu od vlivů USA, Atlantické obranné vojenské aliance NATO --- resp. utvrzování našeho spojeníctví a spolupráce na poli euro struktur. Zapomínají, že nebýt Ameriky a její Deklarace o ustavení ČSR po první světové válce, nebylo by učiněno zadost snahám TGM, Beneše a Štefánka o zrození samostatného československého státu!

Prosím, mějme tato fakta neustále na paměti, abychom se jednoho krásného rána nedočkali ztráty demokratických svobod a další éry usurpace našeho národa, jak tomu bylo po Únoru 1948!

2. Nebylo by to tedy „nic nového pod sluncem...“ ! Dovolávám se skautského hesla „BUĎME NEUSTÁLE PŘIPRAVENI!“ - uhájit svá přetěžko vydobytá lidská práva, svobody a demokracie – nedovolme, aby se na našem území opakovaly ony hrůzné Protektoráty v hnědém, či rudém hávu – pobyty v likvidačních lágrech v Leopoldově, na Mírově, na Borech, v Kartouzích, na Pankráci, na uranových dolech Příbramska, Sokolovska, v

„Jáchymovském pekle“ --- a na mnoha dalších někdejších bolševických gulacích, instalovaných na území bývalého Československa, či v katorgách Sovětského Svazu...

Nenechejme se ukolébat tvrzením, že je dnes již jiná situace, nežli byla před dvaceti, třiceti léty – nebo v nejtragičtějších létech padesátých, či za doby tvrdé „normalizace“ – v minulém století - etc.etc. – vše na světě je možné – a na všechno bychom měli být připraveni!

Kdo z nás se nepoučil z minulosti – nechť se nedomnívá, že za nás bude někdo donekonečna vykonávat funkce „zachránců -- mezinárodních policajtů“ v krajní nouzi...- a „vytahovat za nás kaštany z ohně“...

Tolik – jako memento k dnešnímu 89. výročí vzniku ČSR!

Děkuji Vám, milí přátelé, že jste tak dlouho vydrželi pozorně sledovat moje aktualizované připomínky! Váš oldskaut-senior **ALBI z „Jižního Clondiku“ – František Antonín C i g á n e k –**

Nedívím se, že kanadští krajané jsou k nám kritičtí, říká senátor Tomáš Grulich

[20-10-2007] Autor: Milena Štráfeldová

Koncem letošního září podnikli členové tzv. krajanské komise Senátu ČR cestu do Spojených států a Kanady. Setkání s tamními Čechy se zúčastnil i senátor Tomáš Grulich. Milena Štráfeldová se ho zeptala na podrobnosti:

"Nejprve jsme byli v Chicagu, kde jsme navštívili Moravský den a zároveň i český Národní hřbitov..."

Tady by asi stálo za to připomenout, že Chicago bylo třetím největším českým městem na začátku 20. století, pokud jde o počet Čechů, a mělo jich tam být sto až sto padesát tisíc.

"To byla statistika z roku 1900, která byla neoficiální. První byla Praha, druhá byla Vídeň a třetí Chicago. A pak teprve následovaly Brno a Plzeň. Chicago bylo skutečně velkou a silnou baštou krajanské komunity ve Spojených státech. Tam byly spolky už od poloviny 19. století, Sokol vznikl v Chicagu dva roky po vzniku pražského Sokola. A je docela logické, že to bylo i jedno z velkých středisek, kam se během první světové války Masaryk a Beneš obraceli o pomoc tehdejšímu budoucímu Československu. Takže pro mne to byla taková téměř srdeční záležitost se do Chicaga dostat."

Setkali jste se tam i s nějakou památkou na českého starostu Chicaga Čermáka?

"Ano, spolu s americkými krajany jsme položili věnec k hrobu pana Čermáka, nebo jak tam říkají Cermaka."

Kladenského rodáka!

"Kladenského rodáka, samozřejmě. A bohužel také člověka, který padl kulkou atentátníka při atentátu na amerického prezidenta. Doted' se neví, jestli měli zastřelit prezidenta nebo starostu Cermaka, který stál proti tehdejším gangsterům ve Spojených státech, hlavně proti Al Caponovi."

Říká se, že měl přímo osobní zásluhu, že se Al Capone ocitl ve vězení... Vy jste se tam setkali i se současnými českými krajany. Jak kompaktní je ta česká komunita?

"Já nemohu soudit z jedné návštěvy, byli jsme hlavně na tom Moravském dnu. To bylo docela zajímavé, protože tam byl průřez všemi krajanskými skupinami - jak potomků, kteří se narodili lidem, kteří odešli do Spojených států třeba na konci 19. století, tak tam byli Češi, kteří tam přišli po roce 1993. Mne velmi potěšilo, že je tam celá tato široká škála, a jsem velmi rád, že se tam objevili i ti noví lidé, kteří přišli do Ameriky vlastně za prací a kteří si najednou uvědomují, že i když opustili Česko na čas, nacházejí i k té původní česko-americké komunitě nějaký vztah. A samozřejmě tam přinášejí i určitou pomoc a nový prvek. To mne velmi potěšilo."

Vy jste potom zamířili přes hranici, do Kanady, do Toronta. Jaký byl Váš tamní program?

"My jsme jeden den navštívili české vysílání a já jsem velmi rád, že tam takovéto televizní vysílání vůbec existuje. My jsme s nimi hned navázali kontakt pro festival Mene Tekel, který bude probíhat příští rok, a jedna část tohoto festivalu bude věnována krajanům v zahraničí."

Já bych tu jen upozornila, že to je festival, který se věnuje politickým vězňům...

"... a který probíhal v letošním roce. Já jsem se na něm taky celkem aktivně účastnil, měl jsem tam asi čtyři přednášky, a právě proto, že znám lidi, kteří tento festival organizují, tak jsme se domluvili, že naše komise se vezme patronát nad jednou částí tohoto festivalu, abychom ji věnovali krajanům. A s tou televizí jsme se domluvili, že bychom

eventuálně udělali i nějaký internetový most, aby někteří krajané mohli vstupovat do této akce z Kanady až do Prahy."

Vy jste navštívili také Masaryktown. Jak dnes vypadá?
"Pro mne to byla zase osobní záležitost. Měl jsem velice pěknou sbírku krajanských novin a vždy, když jsem četl v Novém domově - vydáno v Masaryktownu, Toronto, Scarborough, vždycky jsem si říkal, tam já se v životě nedostanu. A najednou jsem na tomto místě stál, s určitou úctou, co krajani dokázali. Kanada, co se týče krajanského hnutí, není tak úplně doceněná. Kanada sehrála velice důležitou roli jak za první, tak za druhé světové války. V době, kdy třeba Spojené státy ještě nevstoupily do války, řada českých krajanů ze Spojených států přecházela do Kanady jako dobrovolníci. Mohli vstoupit do kanadské nebo anglické armády a bojovat."

V Kanadě se například taky cvičili českoslovenští piloti, kteří potom létali ve Velké Británii...

"Ano. A v roce 1938, když Beneš odešel do emigrace, vedly jeho první kroky do Chicaga, což je docela logické, ale z Chicaga dělali on i jeho bratr ty spanilé jízdy po krajanech a samozřejmě jedna z prvních vedla do Toronta. Česko - kanadská společnost pomáhala jak vzniku Československa, tak i za druhé světové války při jeho osvobozování. Je potom zcela logické, že i po roce 1948 a po roce 1968 se stala centrem, které udržovalo demokratickou kulturu, centrem určité historické paměti. Já si vzpomínám na Otu Horu, když člověk četl ty jeho přefocené vzpomínky, samozřejmě zase s razítkem Toronta, které je vydalo... Pro mne to mělo až symbolický význam."

Vím, že zvláště kanadští exulanti bývají docela kritičtí vůči České republice a současné české politice. Zazněly tam podobné výhrady ze strany krajanů?

"Zazněly, a já bych řekl, že to nebylo překvapení. Jsou to věci, které se táhnou od roku 1989 a které nejsou vyřešeny. Člověku se o tom špatně hovoří, když patří k reprezentaci České republiky, že jsme to neudělali. Když jsem si prošel všechny zápisy z komise pro krajany a člověk vidí, jak se ty věci pořád opakují, opakují, opakují... tak se vůbec nedívím, že kritické hlasy v Kanadě zaznívají. Závěr, který já si dělám, je dotahovat věci do konce. Nedívím se rozladěnosti těchto lidí, na druhé straně to ale pro mne bylo inspirující, i to, že jsem na ta místa mohl přijet, že jsem s těmi lidmi mohl mluvit. A i ty jejich negativní reakce jsou pro samozřejmě impulsem, abychom pracovali lépe, abychom neměli jenom vůli, ale ty věci se pokoušeli dotáhnout."

Když se chce ...tak to jde.....

Sedlák jel do města na nákupy. V železářství koupil kovadlinu a kbelík. V obchodě se zvířaty párek kuřat a husu. Jak ale ted' dostat všechno domů?

Prodavač mu poradil: "Dejte kovadlinu do kbelíku a neste ho v jedné ruce, do druhé ruky husu a pod každou paží jedno kuře. Sedlák poděkoval a vyšel. Cestou ho zastavila slečna s nádherným poprsím, že zabloudila a potřebovala by poradit, jak se dostane na určitou adresu. To je náhoda! Já jdu za svým bratrem, který bydlí kousek odtamtud. Pojdte a já vás doprovodím. Tudy přes park to bude blíž."

"A jak vám můžu věřit, že mě v parku nepřitisknete k plotu, nevyhrnete mi sukni, nestáhnete mi kalhotky a neznásilníte mě?"

"Podívejte se: Nesu kýbl, kovadlinu, husu a dvě kuřata. Jak bych Vás takhle mohl přitlačit k plotu a udělat to, čeho se bojíte?"

"No, př trochu dobré vůle byste mohl dát husu na zem, přiklopit ji kbelíkem, ten zatížit kovadlinou - a kuřata vám podržím já."

Chlapík drhne mýdlem rifle:

"Nikomu se nedá věřit, nikomu, dokonce ani sobě..."

Dál drhne rifle:

"A to jsem si chtěl jen prdnout!"

" Já si myslím, že lidé by měli chodit bosí, je to mnohem zdravější. "

" Moje řeč. Já například, když se ráno probudím obutý, vždycky mě bolí hlava! "

Soudruzi, Austrálie je důležitá!

Nad knihou přibližující poměrně málo známé, ale zajímavé téma – zájem komunistů o zemi protinožců

Uprchlík před komunismem Petr Hrubý začal na univerzitě v australském Perthu v roce 1971 přednášet historii, politologii a mezinárodní právo. Rychle zjistil, že pro spoustu studentů i některé kolegy jsou komunistické myšlenky přitažlivé. Toužili po systému, kde by vládla spravedlnost, rovnost a láska. Hrubý tyhle iluze studentům bořil. Když jim vyprávěl o milionech Stalinových obětí, jedna dívka se rozplakala, protože jí bral modlu. V Austrálii byla silná levice včetně komunistické strany. I o tom Petr Hrubý píše v knize Nebezpeční snílci s podtitulem Australská levice a Československo. Soustředil se v ní na příběhy komunistických špiónů v Austrálii a na snahu o komunizaci tohoto světadílu. Význam Austrálie pro Sověty jednou vysvětlil vedoucím československým funkcionářům tajemník ÚV KSSS Boris Ponomarjov: „Soudruzi, chápu váš dojem, že Austrálie pro vás není důležitá. Musím vám však povědět, že se mýlíte a že musíte sehrát důležitou roli v našich operacích proti této zemi. Musíte pochopit, že chceme-li kontrolovat Asii, musíme napřed kontrolovat Austrálii.“

Vzhůru do archivů

Před cestou do Prahy v polovině devadesátých let dva kolegové Petru Hrubému navrhli, aby v rodné zemi zapátral v archivech, zda v Austrálii nepůsobili vyzvědači z Československa. Poskytli mu jména necelých dvaceti podezřelých osob. Po příjezdu se Hrubý vydal za vedoucím archivu ministerstva vnitra Janem Frolíkem. Ten mávl rukou: tahle jména nezná... A aby to zvědavému Čechovi z Austrálie dosvědčil, vzal ho k počítači se seznamem agentů Státní bezpečnosti. Okamžitě narazili na jméno Iana Milnera. A potom i na jeho dvě manželky – obě byly agentkami. Téma Hrubého chytlo. Docházel nejen do archivu ministerstva vnitra, nýbrž i do archivu ministerstva zahraničí a do Národního archivu. Bádal rovněž v archivech australské vlády a tajných služeb, stejně jako v tajných archivech amerických, byť – posteskl si – všechny stránky mu k přečtení nedali nikde. Samozřejmě do archivů KGB nemohl nahlédnout. Nicméně informace poskytnuté Vladimírem Petrovem, sovětským diplomatem-vyzvědačem, který se v roce 1954 odmítl vrátit domů, požádal o azyl a prozradil vše, co věděl, ukázaly dost podrobností. A hlavně jeho odhalení tehdy vyburcovala kontrašpionážní služby Austrálie a Nového Zélandu k obraně, protože do té doby sovětské nebezpečí podceňovaly.

Hlásíme těžbu uranu

Hrubého zjištění byla jednoznačná. Českoslovenští diplomaté akreditovaní v Austrálii byli buď přímo vyzvědači placení ministerstvem vnitra, nebo se aspoň důvěrně stýkali s důstojníky sovětské KGB. Rovněž měli úzké styky s funkcionáři tamní komunistické strany. Není divu, že je australská kontrašpionáž odposlouchávala a nejednou i sledovala. Českoslovenští diplomaté se snažili – ostatně jako ve všech zemích – navazovat kontakty s uprchlíky a získávat od nich informace. Posílali domů i zprávy strategického významu. Například obchodní zástupce Zdeněk Žižka referoval v lednu 1954 o chystané zkoušce vodíkové bomby. Generální konzul Miroslav Jandík hlásil v září 1957, že tam bylo v posledních třech letech otevřeno 73 nových ložisek uranu – suroviny pro atomové zbraně. Čtvrtinu knihy Nebezpeční snílci autor věnoval Milnerovi, který působil za války jako vládní úředník. Nejprve dodával tajné zprávy a dokumenty Sovětům, později i československé špionáži. Když mu hrozilo prozrazení, zachránil se útekem do Československa. Tady přednášel na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a působil jako agent kontrarozvědky proti občanům západních států i svým českým kolegům.

Dva příklady

Z Austrálie – stejně jako z dalších západních zemí – si přijížděli do Československa odpočinout mnozí komunisté, odborářští funkcionáři a levicoví politici. Hostitelé jim vše hradili. Návštěvníci se odvděčovali tím, že v rozhlasu a na tiskových konferencích pomlouvali své mateřské země, případně hostitelům přinášeli z domova různé intimní informace. A někdy se rovněž domlouvali se Sověty na akcích proti svým vládám.

Například vedení australské komunistické strany chtělo v létě 1949 vyhlásit generální stávku, během níž by bojůvky dělníků vyhodily do povětří železniční tunel a způsobily v Sydney chaos, který by vedl k převzetí vlády. Naštěstí tehdejší premiér povolal proti stávkujícím armádu a

NOVINY

současně veřejnosti vysvětloval, že Komunistická strana Austrálie se kvůli cizím zájmům snaží zničit demokracii. Podruhé hrozil komunistický puč v roce 1954, kdy se chystal ujmout vlády labouristický premiér Evatt, který měl mezi svými poradci řadu sovětských agentů. Volby prohrál proto, že právě vrcholila aféra defektora Petrova, jemuž chtěla sovětská tajná služba unést manželku – voliči raději hlasovali pro konzervativce. Toto i leccos dalšího Nebezpeční snílci důkladně objasňují. Jsou ve zdejším publikačním kontextu zatím jedinečným pohledem na snahu československých tajných služeb a zčásti i KGB o ovládnutí jedné konkrétní západní země, v tomto případě i jednoho světadílu – Austrálie.

Petr Hrubý NEBEZPEČNÍ SNÍLCI Australská levice a Československo Přeložili Petr Hrubý a Libuše Kodešová. Stilus Press, Brno 2007. 476 stran, náklad neuveden, doporučená cena 333 korun.

Kdo je Petr Hrubý

Narodil se roku 1921 v rodině pražského živnostníka, před únorem 1948 studoval na FF UK; v létě onoho roku emigroval. V Ženevě pečoval o děti ze zemí poškozených váleku. Postupně studoval na několika univerzitách, pracoval v Rádiu Svobodná Evropa, učil v USA němčinu a francouzštinu, prodával asijské kuriozity, pracoval u letecké společnosti, vyučoval americké vojáky dějinám, zahraniční politice a právu, na Ženevské univerzitě získal doktorát z mezinárodních vztahů. Na tři desetiletí zakotvil v Austrálii. Posledních sedm let pobýval v Praze, letos v březnu se odstěhoval k dceři do USA. Kromě knihy Nebezpeční snílci vydal v Česku publikaci o vztahu českých spisovatelů a komunismu Osudné iluze (2000) a před vydáním má titul o roli komunistických intelektuálů v Československu. Chystá se k sepsání historie časopisu Skutečnost, který spoluvydával po únoru 1948 v Ženevě; šlo o kulturní revui mladých exilových intelektuálů

Vyšlo v MFD, příloha Kavárna, 16.6.2007

Se svolením autora převzato z www.karelpacner.cz

Karel Pacner

Referendum – konečné řešení na Středním východě

Včera se na půdě poslanecké sněmovny (Sněmovní 1, místnost č. 205) konala veřejná panelová diskuse na téma "Současná zahraniční politika Íránu". Akci pořádala nevládní organizace Asociace pro mezinárodní otázky . Úvodní slovo přednesli a na naše otázky odpověděli pánové Majlis Alaeddin Boroujedi, předseda Výboru pro národní bezpečnost a zahraniční politiku parlamentu Íránské islámské republiky, a jeho hostitel Jan Hamáček, poslanec ČSSD a předseda Zahraničního výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Alespoň tolik bylo slibováno v letáčku AMO. Avšak pan Boroujedi moc na otázky neodpovídal. Tedy na některé otázky. V rozsáhlém úvodním slově nás přesvědčoval o mírumilovnosti své země, se kterou, jak zdůraznil, máme osmdesát let diplomatických vztahů. Přirovnal "islámskou" (protišáhovskou) revoluci k Pražskému jaru. Obě země dlouho bojovaly za svou nezávislost a obě touží po svobodě a demokracii. Hlavní je mít úctu k druhé zemi. Co se týče mezinárodních vztahů Íránské islámské republiky, zejména v nejbližší oblasti, Írán prosazuje zásadu rovnoprávnosti. Írán vede mírový dialog se všemi zeměmi ve své oblasti. Íránci jsou mírumilovný národ, který dodržuje lidská práva. Za dvacet osm let po revoluci bylo už dvacet osm svobodných voleb. Už je dávno fašistická doba, kdy se dalo spoléhat na vojenskou sílu. Je potřeba všude odzbrojit, což nám přinese mír a klid. Atomovou energii Írán potřebuje k nahrazení fosilních paliv. Dodržuje předpisy islámu, který nedovoluje použít atomovou energii k válce. Je proti atomovým zbraním nejen na Středním východě, ale vůbec na celém světě. Jejich počet by měl být záro! Jediná taková bomba je nebezpečím pro celý svět - vizme osud Hirošimy a Nagasaki. Američané by měli do Afghánistánu dovážet spíše tanky než traktory. Válka v Afghánistánu přinesla jen rozšíření drog. Výsledek války v Iráku je ten, že zatímco lidé trpěli za Saddáma, trpí i dnes. Podle OSN umírá zde 120 obyvatel denně. Kde je slíbená demokracie? Kde je mír? Atd...

A pak přišlo na ty otázky. Na některé pan Boroujedi odpovídal ochotně. Třeba na otázky pana Jana Kavana ohledně problémů v Iráku a Afghánistánu. Ale některé otázky prostě nezodpověděl.

Dopisovatelka ruskojazyčného webu Diginews (?) se zeptala mj.na to, jak se slučuje avizovaná mírová politika Íránu s plánem vymizíkovat Izrael z mapy a co si myslí osobně o čerstvém pátečním komentáři pana prezidenta (Ahmadínežáda), že by měl být Izrael zlikvidován a Židé přestěhováni na Aljašku. Na všechny takto kladené otázky odpovídal pan předseda s úsměvem, který předváděla liška Budulínkovi. Tak za prvé. Pan prezident nikdy nic takového neřekl. Za druhé, a to je nejpodstatnější: Otázka Palestiny musí být řešena v souladu s rezolucemi OSN číslo 338 a 242. Palestinci se musí vrátit do země svých otců. To všechno se pak vyřeší referendem. Na jeho základě, svobodně a demokraticky, dojde ke změně. Židé se sem přistěhovali, budou mít možnost se vrátit do svých zemí.

Nějak jsem tomu nerozumněl. A tak jsem se za Neviditelného psa také zeptal:

"Jak si představujete, vy osobně, budoucnost státu Izrael? Myslíte si, že bude v důsledku referenda demokraticky a svobodně vymazán z mapy?"

Pan předseda se neusmíval, už ani jako liška, ani jako vlk. Zatvářil se udiveně. Izrael? To je co? A pak znovu trpělivě vysvětloval: "Já myslím, že všichni věříme v demokracii a svobodu. A hlavně - demokracie znamená plnit přání lidu. Já věřím tomu, že když budu vyhánět lidi s pomocí zbraní a násilí, tak s tím nikdo nebude souhlasit. My věříme v mírové soužití národů i náboženství. Židů, muslimů a křesťanů. Mohou žít vedle sebe bez problémů. Věříme tomu, že výsledkem toho referenda bude vláda zaštiťující celou oblast. Přání lidu je pro nás svaté a my je budeme plnit."

Konečně jsem to pochopil. Mé nechápání nebylo způsobeno trochu neobratným překladem z perštiny do češtiny a naopak. Tenhle pán tvrdí: Do Izraele/Palestiny se vrátí všichni vyhnaní Palestinci i se svými potomky, a pak teprve proběhne ono referendum! Takže odpověď pana předsedy na moji druhou otázku zní "Ano". Myslí to vážně?

Šamanova odpověď: Ne! Ale podobné řeči o sebeurčení jsme slyšeli už v roce 1939 z úst pana Hitlera. Věřila Evropa či nevěřila? Tvářila se, že věří. Jako teď.

Kdekoli otevřu zvukový záznam, hned během několika vteřin uslyším ta krásná slova "svoboda a demokracie". Pan Boroujedi doufá: "Uspořádání referenda vyřeší situaci v oblasti **napořád**".

Komunisté říkali **"na věčné časy"**.

Nacisté zase propagovali **"konečné řešení"**...

Psáno v Praze dne 9. října 2007

Jan Kovaníc

Pan Ivo Pšeničný který v Sokole 28.X vyprávěl u příležitosti oslav o vzniku československé republiky

PODÉL POBŘEŽÍ JIHOZÁPADNÍ AUSTRÁLIE.

Martin Stiller.

Z Perthu na jih

Od nasich pratel z Perthu vyrazime po 1,5 dnech volna smerem na jih. Nejakou dobu jsme vahali, kterym smerem se vydat, nebot z Perthu do Norsemanu Nullarbor vede cest nekolik. Nakonec zvitezila varianta podel pobrezi jihozapadni Australie. Doporucilo nam to hned nekolik lidi (nejen Australanu). Sice podel pobrezi to bude nejakych 1500 km nez se dostaneme do zminovaneho Norsemanu, nez kdybychom volili nejkratsi trasu vnitrozemim. Ta by byla asi jen 650 km dlouha. Pry ta ale vice nez dvojnásobna vzdalenost bude stat za to – ujistovali nas vsichni. Tak se nechame překvapit.

Problemy s internetem a stahovanim fotek

Jiz v Perthu jsme narazili na problemy se stahovanim fotek z nasi databanky, kam vse kopirujeme z SD karet. Australske pocitace nechteji totiz velmi casto komunikovat s nasi databankou. Neustale to hlasi pretizeni elektrickeho napeti. Na nekterych pocitacich to ale funguje, takze tezko rici, kde je opravdu problem.

Sehnat internet neni tez jen tak. Neni to tu jako v Evrope. Kdyz uz nekde internet je, cena se pohybuje kolem 80-100,- korun na hodinu, coz je celkem dost. Snazime se tedy vyuzivat moznosti knihoven a skol. Jde to ale jen nekdy. V Perthu jsme hledanim internetu a hlavne nemoznosti kopirovat fotky ztratili temer cely den.

Pocasi

Stridaji se hezke dny s destovymi. Kdyz sviti slunicko, byva okolo 30°C. Kdyz se ale zatahne a prsi, je kolem 15°C i mene. Noci byvaji dost chladne, teplota je kolem 5°C! Dal jsem na doporučení “znalcu” Australie a vzal si letni spacak. No nevím, přiste si vezmu radši zimní! Dest nas tez hodne zpomaluje. Prehanky nebyvaji dlouhe, ale za to hodne vydatne. Snazime se je preckat nekde pod strechou a to nas brzdi. S tim ale tady na JZ Australie musime holt pocitat.

Jaro

Tady v Australii mame ted jaro. Vsechno tu krasne kvete a oziva po zime. Je to nadhera. Jindy jinak sucha bus zari ruznymi barvami vselijakych kvetin, keru a stromu. Australske jaro opravdu stoji za to.

Jihozapadni cip – Margaret River Region

Je vymezen dvema mysy – ze severu Cape Naturaliste a z jihu Cape Leeuwin. Jedna se o krasny zeleny region plny narodnich parku, vapencovych jeskyn, farem a vinnych sadu a sklipku. Je to zaroven nejvetsi dovolenkovy raj pro Zapadoaustralany.

Australska havet

Mezi Perthem a Margaret River regionem nas dost hodne obtezovali neprijemni komari. Byla mista, kde nas vecer pri vecereni a staveni stanu napadaly tisice techto nesnesitelných tvorů. Bylo to hodne otravne. Po nekolika dnech se to ale podstatne zlepilo a uz to neni tak hrozne. Dozvedeli jsme se tez o tzv. Ross-River viru, který je prenasen prave komary a zpusobuje dlouhodobou unavu. Snad nas to nepotka!

Uz jsme oba take meli po jednom klisteti, která jsou tady v Australii prenasena hlavne klokany. Tak snad z nich tez nic nechytne.

Co se tyce hadu a pavouku, tak tech jsme moc nevideli. Par prejetych hadu a jen jednoho ziveho. Na nej jsme narazili pri prochazce busi. Byl asi metr dlouhy, ale hned zmizel. Z atlasu plazu jsme pak vycetli, ze se jedna o prudce jedovateho hada jmenem Tiger Snake. Pavouky zadne krome malinkych jsme nevideli.

Ceho jsme uz ale videli hodne, jsou ruzni jesteri. Vetsinou se jedna o 20-30 velke jestery jmenem bobtails. Spatřili jsme jedenkrat obrovského, asi 1 metr dlouheho cerneho jestera. Lezel ale mrtvy u silnice.

Narodni parky

Projeli jsme jiz na kole nekolika narodnimi parky. Jsou nadherne. Ty v jihozapadni Australii jsou vyznamne díky uzasnym vysokym stromum Karri, ktere zde dorustaji do vysky 80 metru a jsou tretimi nejvyssimi rostlinami planety. Nejroysahlejsi lesy jsou v okoli Pembertonu, napriklad v Karri Valley. Mensi, ale stejne krasny les je u Busseltonu, v narodnim parku Ludlow Tuart Forest. Cykloturistika v techto lesich pod temito velikany je opravdovym zazitkem.

Zajimavosti a pozoruhodnosti na trase

Od te doby, co jsme opustili Perth mame na trase plno ruznych pozoruhodnosti a prirodnich zajimavosti. Kazdy den jdeme neco navstivit a tak misto slapani se seznamuje blize s australskou prirodou, historií a kulturou. Díky tomu za posledni tyden jsme toho moc nenajeli (viz. itinerar). To ale nevadi, my to dozeneme v jinych castech Australie, kde toho k videni tolik nebude. Tady na jihozapade je toho strasne moc a je treba toho vyuzit. Neprijeli jsme sem prece jen hltat kilometry, ale hlavne neco videt.

Busselton Jetty – jedna se o druhe nejdelsi drevene molo na svete, merici 1841m. Na jeho konci je podvodni observator, odkud je mozne skrz pruhledna pozorovat podmorsky zivot. Tuto hodne drahou atrakci za 20 AUD (350 kc) jsme si udajne nemeli nechat ujit. Nakonec nam to ale tak super nepripadlo.

Canal Rocks – jsou ruzove zulove utesy, podivuhodne zvlnene a tvarovane neunavnym morskym pribojem. Tady se nam strasne moc libilo. Bylo to uzasne misto.

Jewel Cave – jedna asi z 350 vapencovych jeskyn v oblasti Margaret River. Udagne nejkrasnejsi jeskyne, vyznamna hlavne díky svym vice nez 5m dlouhym krehkym utvarum zvanym heliktity. Tyto formace pripominaji stebla travy a jsou nejdelsimi heliktity na svete. Tahle jeskyne byla opravdu spravnou volbou pro navstevu. K videni zde bylo i plno stalaktitu, stalagmitu a stalagnatu. V minulosti se v ni nasly i

ostatky psa dingo, tasmanskeho vakovlka a posuma.

Maze – male soukrome bludiste vytvorene z keru. Tato mala aktrakce nam zpestrila slapani nekonecnymi lesy a zablblí jsme si tu jako male deti.

Eagles Heritage – unikatni ukazka australskych dravcu. Po prohlednuti volier jsme meli stesti ucastnit se zive ptaci show. Chovatel dravcu vypustil volne do prostoru nekolik orlu a my jsme byli svedky jejich krmeni za letu, naletu dravcu na korist a dalsich ukazek. Na zaver cele show byla moznost vzit si orla na ruku. Bohuzel tohle nam nevyslo, nedostala se na nas rada. Cela ukazka a vse s tim spojene je dilem ochrance dravcu, jehož nadšení pro tyto ptaky je citit z kazdeho jeho slova a cinu.

Cape Leeuwin – nadherny mys na jihozapade Australie. Nachazi se zde vysoky bily majak, který lezi geograficky primo na pulce mezi rovníkem a Antarktidou. Zklamalo nas, ze i do okoli majaku se vybira vstupne. Na vnitřní prohlidku samozrejme jeste vyssi castka. I presto to bylo uzasne misto v okoli s nadhernymi bilými plazemi.

Klokani - konecne se Rence splnil sen. Mohla si uplne zblizka prohlednout tyto australske chlupate mazlicky. Na jedne farmicce u Augusty maji totiz tri klokany ochocene. A tak jsme je mohli dokonce i z ruky krmit. Pohladit se ale nenechali. Tak snad nekdy přiste.

Gloucester Tree – tento slavny strom rodu Karri stoji asi 3 km od drevarskeho mestecka Pemberton. Strom je totiz nejvyssi zivou rozhlednou na planetě. Vylezt nahoru a kochat se pohledy do dalek zde muzete totiz z uctyhodnych 61m! Uz samotne lezeni nahoru vyzaduje trosicku odvahy a clovek nesmi trpet zavrateni. Dle udajne statistiky jen asi ¼ lidi, co sem zavita, vysplha az nahoru. Tohle jsme si samozrejme nenechali ujit a vrcholove pozorovatelný jsme dosahli. V okolnim lese je plno nadhernych barevných papousku, kteri jsou tak odrzli, ze vam klidne pristanou na hlave, zobou vam z ruky atd. I my jsme se stali jejich cilem a nechтели nas nechat na pokoji ani pote, co jsme je nakrmili.

Hygiena a koupani

Pro nekoho mozna zivotne dulezita vec, bez ktere se kazdodenne neobejde. Kdyz je ale clovek na cestach, musi se holt teple sprchy zreknout a to nekdy i na mnoho dni. A jak to delame my? No asi jako vetsina cestovatelů. Koupeme se jak se da. Obvykle tak jednou za 3-4 dny. Ale samozrejme, ze to neni vzdy tepla sprcha. A proc taky?! Vzdyt staci hadice se studenou vodou a “sprcha” je pripravena. Nebo nejak reka ci jezero a mate “vanu”. Clovek by si rekl: “Australie – tady bude teplo”. No ale kdyz tu je 13°C a mate lezt do studene reky, tak to zrovna ta tepla Australie neni! Mozna bysme mohli nocovat v kempech, kde tepla sprcha je. To by ale nabouralo nasi expedicni pokladnu, nebot za celou dobu nasi dlouhe cesty by to bylo cca 30.000 kc jen za kempovne. Navic kazdy den stejne na kemp nenarazime zrovna navecer, kdyz by to bylo treba. A hlavne, nase cyklocesta by tak ztratila na dobrodruzstvi, improvizaci, romantice a celkovem duchu nasich cestovatelskych povah.

Nocovani

Stale nocujeme volne v prirode. Kempy ci hostely nepouzivame. Neni totiz nad krasne noci v australske busi. Vsude kolem vas je plno nocniho zivota, ruzne zvuky, susteni a cvrlikani nocnich ptaku. Proste dobrodruzstvi a nadhera. Nocovali jsme tez u oceanu, jehož sumeni nas krasne uspavalo. Fantazie.

Setkani

Potkali jsme dalsi dva cyklocestovatele. Oba byli Nemci, ale kazdy slapal sam svou cestou. Jeden mel v planu cestu kolem sveta, asi 50.000 km. Za sebou uz mel 19.000 km. Na bedrech mu viselo ale take tezke ozbrojene prepadeni v Pakistanu. Presto tenhle mladik slape dal. Nic podobneho doufam neceka nas! Seznamili jsme se tez s tremi Taiwankami, ktere zde pracuji na vinici a pak maji v planu procestovat Australii. Tyhle holky pak Rence zajistily u nich na ubytovne teplou sprchu. Ja uz se tesne predtim stihl vykoupat ve studenem ricnim koupalisti plnem raku.

Zaverem

Mame za sebou uzasny, zeleny a prirodou naplneny jihozapad Australie. Dobre, ze jsme sem jeli. Stalo nas to hodne dni, najeli jsme malo kilometru, ale o to vice jsme videli, zazili a poznali. Nyni jsme uz na jihu a budeme pokracovat pres Albany a Esperance do Norsemanu a odtud dale do pouste Nullarbor.

Zajimavosti, postrehy, nevsednosti

- australske rodiny jsou celkem pocetne (3-4 deti)
- vodovodni baterie (kohoutky) u umyvadel jsou tu tak kratke, ze si sotva umyjete ruce
- chlapi zde radi nosi plnovous, casto velmi neupraveny
- kazde mesteckou miva krasne vybavene informacni centrum
- obchody zde maji vetsinou otevreno 7 dni v tydnu
- australske silnice jsou v perfektnim stavu a ridici az na vyjimky celkem ohleduplni
- strasne moc se tu vsude stavi domy z prodavaji pozemky, az neuveritelne moc!
- Lide jsou tu prijemni a radi si povidaji a sami od sebe nas oslovuji

7 gólů! To byla šílená lekce

Sláva, nazdar výletu! Bohužel dost zpackanému.

Slavia s Arsenalem totiž v Lize mistrů totálně vyhořela a vrátila se z Londýna s ostudným debaklem 0:7! Ořezávátka, nazdárkové, nekopové. S takovou nálepkou se teď 'rozpáraní sešívaní' budou muset na čas smířit!

"Arsenal nás přehrál ve všem. Byli jsme nedůslední. Třetí branka po kiksů Vaniaka nás dorazila," smutnil kouč poražených Karel Jarolím.

Na hřišti to od úvodních minut vypadalo, jako kdyby závodila nadupaná honda s porouchanou babetou. Slávisté se nestačili divít a v poločase se modlili a prosili rozhodčího: "Pískej konec!" Rybář Vaniak totiž za tu dobu vylovil ze sítě už tři kusy.

Jenže to nebylo zdaleka všechno. Děravým cedníkem se sypaly další, další a další!!!

Bývalý spartan Tomáš Rosický se na lavičce Arsenalu musel popadat za břicho a k smíchu byla Slavia i zbytku šedesátitisícového kotle na Emirates Stadiu. Byla to přísná výuka fotbalu. "Chtěli jsme to dohrát se ctí, ale bohužel. Narodil se z toho takový výsledek," truchlil Jarolím.

Do školení neviňátek se půl hodiny před koncem zapojil i sám Rosa. To už však byla práce hotova. Rozcupovaná Slavia mlela z posledního. Dostala sedm ostrých ran na holou! "V moji kariéře to byla nejkrutější porážka. S tímhle jsem opravdu nepočítal," dodal trenér zdrceně.

Slávistický kapitán Vlček: Neměli jsme nárok"

Utkání s Arsenalem mohlo být jeho hráčským vrcholem. Výprask 0:7 byl však vrcholem hrůzy! Navíc teď kapitána Slavie Stanislava Vlčka (31) čeká těžká šichta. Do pondělního ligového utkání proti Liberci musí spoluhráčům rozmotat do vánočky zapletené nohy!

Jak byste tohle nepovedené utkání zhodnotil?

"Je to hodně nepříjemné o tom teď mluvit. Dostali jsme sedm gólů. Sesypali jsme se. Neměli jsme vůbec nárok."

Přál jste si v průběhu zápasu, ať už to skončí?

"Přál jsem si, aby už byl konec. Po čtvrtém gólu to bylo špatný. Takový výsledek si nepamatuji. Ale když jsme postoupili do Ligy mistrů, tak jsme počítali s tím, že na takové týmy můžeme narazit."

Autor: **Pavel Krejča**

Bittersweet victory

Landmark case opens a new chapter in sterilization controversy

By Markéta Hulpachová
Staff Writer, *The Prague Post*

OSTRAVA, North Moravia

On the first Friday of each month, ten Romany mothers congregate in the modest offices of Vzájemné soužití (Life Together), an Ostrava civic organization providing aid to low-income families. Aside from their ethnicity, the women are unified by a single experience: that of being sterilized against their will by hospital staff after giving birth.

Since 2004, the group Sterilized Women's Association (SŽ) has worked with lawyers and human rights groups to seek reparations for what they view as a "violation of their personal rights."

After three years of working to raise public awareness of the

illegal sterilization of women in the Czech Republic, the women began to grow discouraged.

"I began to feel like we weren't getting anywhere, that I was sharing my painful personal story with the world for nothing," says SŽ director Elena Gorolová.

"The going was slow, and we were all feeling really drained."

The mood changed with the Oct. 12 decision of the Regional Court

in Ostrava, which ordered the City Hospital in Ostrava to pay

30-year-old Iveta Červeňáková 500,000 Kč (\$26,000) as reimbursement for sterilizing her against her will in 1997.

The second in a set of three civil suits launched by SŽ women against regional hospitals, Červeňáková's case represents the first verdict in which a coercively sterilized woman was awarded financial compensation by Czech courts.

"It gave us strength," says Červeňáková, who was 19 years old at the time of her sterilization. "I was glad that the judge was able to understand my situation."

Light in the darkness

A mother of two, Červeňáková underwent the sterilization procedure after giving birth via Cesarean section to her second child. Shortly before the delivery, Červeňáková says she signed a form approving the sterilization while under the influence of anesthetic.

"I spent the whole night waiting for the C-section, but they did not give me the form until right before the operation," she says. "At the time, I had no idea what sterilization meant."

For months after the procedure, Červeňáková says she lived under the impression that she had been given an Intra-Uterine Device (IUD), a temporary form of birth control. In 1998, Červeňáková started planning for another child, and asked her doctor to remove the IUD.

"That's when the doctor said that I would never be able to have children again," she says. "It was only then that I learned what sterilization meant."

Despite this realization, Červeňáková refused to give up. Over the past nine years, she has undergone three unsuccessful in-vitro fertilizations. "To undergo that kind of ordeal three times, and to no avail — you cannot imagine what it's like," she says.

If she is compensated by the hospital, Červeňáková says she will use the money to pay for one last attempt at in-vitro fertilization. According to Červeňáková's lawyer, Michaela Kopalová of the Human Rights League, the court's ruling in her client's favor gives hope to scores of women with similar experiences, which are not uncommon here. "There are about 90 reported cases of women who were sterilized without their informed consent," she says.

Although a dearth of evidence and legal funds prevents a majority of these women from filing similar lawsuits, Kopalová says the decision is a positive development for women like Gorolová, whose 1990 sterilization has led her to lobby for a change in government legislation regarding patients' informed consent to medical procedures.

Gorolová, who was coercively sterilized at 21 while struggling with the complicated birth of her second son in an Ostrava hospital, says she and other women were purposely under-informed about their sterilization by hospital staff.

Primed for a Cesarean section, Gorolová says she was wheeled off to surgery and asked to fill out two forms: one determining the name of the baby, another consenting to sterilization, a term she says she'd never heard of.

"You're given sedatives, and you're in so much pain that you can't think," she says. "At that moment, I would have signed anything they gave me."

"Random and rare"

A common practice during communism, the coercive sterilization of Romany women first gained international attention in 1978, when it was publicized in the Charter 77, a Czechoslovak dissident petition criticizing the totalitarian regime. "In some hospitals, the sterilization of Romany women is a planned administrative practice," the petition states. "An employee's level of success is based on how many Romany women he convinces to concede to sterilization."

Life Together director Kumar Vishwanathan says communist-era society viewed the sterilization of Romany women as "a form of eugenics."

"The state thought it was in its interest to control the Romany population, which was viewed as [a social burden]," he says.

Pressured by international human rights groups, the Czech government stopped condoning the practice, which violated both national and EU laws, shortly after the 1989 revolution. However, Vishwanathan says this did not eradicate the practice.

In 2004, 10 Romany women who claimed they were illegally sterilized between 1991 and 2001 in North Moravian hospitals filed a joint complaint to national ombudsman Otakar Motejl. By 2005, more than 80 Romany women who claimed they were sterilized against their will filed complaints with Motejl. In his final report, Motejl concluded that cases of coercive sterilization after 1991 were random and rare, and did not specifically target Romany women.

Motejl's report led to an independent investigation by a special Health Ministry commission, which concluded last month. While the ministry admits that hospitals failed to obtain informed consent in several cases, "by no means were the sterilizations a racial or nationalistic politic," the committee's final report states.

The Health Ministry commission's findings are in line with a 1972 law that allows doctors to sterilize consenting women whose future pregnancies are considered high-risk. It is for these reasons that Červeňáková was sterilized, says Ostrava City Hospital spokeswoman Marie Dlabalová.

"Ms. Červeňáková was undergoing her second Cesarean birth, which is why the sterilization was recommended to her," Marie Dlabalová says. "The hospital had obtained her written consent prior to the sterilization, which is why we were very surprised by the court's decision." The hospital plans to fight the Regional Court decision in the Court of Appeals.

Regardless of the final outcome of Červeňáková's case, Kopalová says the recent court ruling helped resolve a "legal vacuum" that prevented coercively sterilized women from obtaining financial compensation. However, Kopalová says the decision will not lead to a rise in civil lawsuits filed against hospitals by sterilized women. "Czech law does not mandate access to free legal representation in civil trials," she says. "Since most of these women cannot afford a lawyer, it puts them at a great disadvantage."

Přerovský/THE PRAGUE POST

Sterilized Women's Association director Elena Gorolová says she felt drained by years of lobbying to change patient consent laws.

Přerovský/THE PRAGUE POST

Life Together director Kumar Vishwanathan says Communist society viewed coercive sterilization of Romany women "a form of eugenics."

Becherovka, Rum, Fernet, Griotka, Česká piva

A vše za vynikající ceny

Pondělí – Pátek 8.30-17.00

Goulburn Vine & Spirits

9-13 Brisbane Street

Darlinghurst, NSW 2010

02 9264 8459

www.nwb.com.au

email ian@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 10.10.07

Chemical plants top polluters in the country

Report pressures companies to curb carcinogens

By Curtis M. Wong and Hela Balínová

For *The Prague Post*

Chemical factories surged past power stations to become the Czech Republic's biggest polluters in 2006, according to a newly published report.

This marks the first time that chemical factories occupied the top slots in the Integrated Pollution Register, data compiled by the Environment Ministry each year to identify the country's least eco-friendly enterprises in 15 different environmental categories.

In previous years, officials say that Czech power plants appeared most often in the top ten of many categories, more than chemical factories and metallurgical companies.

Arnika, a local nongovernmental organization, analyzed the register and announced its findings Oct. 18, following a published report released in late September.

"Factories from the Moravskoslezský and Ústecký regions are among the top polluters in most of the charts," says Jindřich Petrлік, Arnika's director. "North Moravian metallurgical works and power stations burning the brown coal in the Ústecký region still maintain a significant share of overall pollution."

The Integrated Pollution Register charts the flow of sampled chemical substances in the country's industrial regions. Regional samples are taken to determine how much of a particular chemical substance has been released into the surrounding air, soil and water.

At present, the register contains 72 chemical substances, including persistent organic substances, heavy metals such as lead and copper, freons, halons, and pesticides as well as dust and asbestos.

"These are compounds that can be very problematic for municipalities here in the Czech Republic," Petrлік says. "Some of them are potentially carcinogenic and very serious. Once a specific enterprise appears on the register, it allows the municipality to put pressure on the particular company, to motivate them to rectify the situation."

Appearing seven times in the top five of the various categories was ArcelorMittal Ostrava, the country's largest steel company, which releases the highest amount of carbon monoxide nationwide. Company officials claim that the rankings are inevitable given ArcelorMittal's size and production level, and are certain that it meets all Czech and European emission limits, as well as the significantly tighter restrictions of the Moravian and Silesian regions.

"ArcelorMittal Ostrava is releasing only one-tenth of the solid pollutants that it did in 1990," says Jana Dronská, the company's spokeswoman, in a statement. "Thanks to modernization of the production equipment and ecological investments, the company has reduced the amount of solid pollutants during the past 17 years from 15,424 tons a year to 1,642 tons, or by 90 percent." Although ArcelorMittal Ostrava's latest rankings appear worse than in previous years, Dronská insists that the increase is a result of the company's recent merger with a subsidiary, and that the amount of chemical emissions has not increased.

The country's second-highest polluter in 2006 is the Spolana Neratovice chemical factory located about 25 kilometers (15.5 miles) north of Prague, which appeared five times in the top five of various categories, followed by the benzol and tar processing plant DEZA, a.s. in Valašské Meziříčí, which appeared four times, and the Třinecké železární steel production company in Třinec, which appeared three times.

Effective instrument

Several companies that appeared throughout the 2005 register, including Brisk Tábor and Tusculum Rousínov, no longer rank among the country's top polluters, after significantly reducing the amount of toxic chemical substances they release.

"It looks like the register seems to be finally working as a very effective instrument and is motivating the enterprises to do something about this issue, and that makes us feel really happy," Petrлік says. "Each year, companies will promise to decrease their level of emissions, and as you can see, in some cases it actually happens."

"What is surprising is how quickly companies can reduce their standing on the list by replacing volatile organic compounds with less harmful materials," he adds. "So the register is having a great impact, but it could be even greater."

The Czech Republic started gathering data for the register in 2004, after joining the Aarhus Convention guaranteeing public access to information regarding the environment.

"The main target of the register is to inform the public about the pollution that's taking place right in their neighborhood," says Environment Ministry spokesman Jakub Kašpar. "It works as a great instrument for environmental inspection. Of course most of these enterprises want to maintain a good reputation, especially in the region where they operate."

According to Petrлік, the register can also be used for other purposes. Medical experts will find it especially useful, he says. "For instance, if there's an accident at an industrial company, you can find out exactly what chemicals will be released," he says. "If you're in the medical profession, you can check to see if a certain illness is a reaction to a patient's exposure to a specific chemical. There's no other similar database available to the public."

— Hela Balínová and Nad'a Černá contributed to this report.